Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 50 (1800) ♦ Вівторок, 17 березня 1998 року ♦ Ціна договірна

«Зайвих» людей дедалі більше

Протягом січня—лютого 1998 року на обліку в державній службі зайнятості, як повідомило ДІНАУ, перебувало 899,2 тис. незайнятих громадян. Чисельність осіб, які мають статус безробітного, сягнула порівняно з відповідним періодом минулого року в 1,7 раза і становила 793,4 тис. чоловік. Рівень зареєстрованого безробіття на перше березня — 2,64 відсотка працездатного населення. Зокрема, у Тернопільській, Житомирській, Львівській, Чернігівській та Волинській областях — 4,02—4,74 відсотка.

Одночасно з різким зростанням пропозиції робочої сили постійно знижується попит на неї. Навантаження на одне вільне робоче місце в середньому становило 20 чоловік, у т. ч. на 1 відповідне вільне робоче місце претендувало: серед робітників — 15 чол., службовців —28 чол., осіб без спеціальної підготовки — 42 чол.

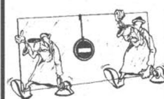
Порівняно з січнем—лютим 1997 року чисельність незайнятих громадян, охоплених активними заходами соціального захисту, зросла майже в 1,5 раза, зокрема число працевлаштованих збільшилося на 46,5 відсотка, осіб, які брали участь у громадських роботах, — на 94,6, тих, котрі проходили профнавчання, — на 53 відсотки.

Криза набула ознак катастрофи

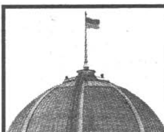
Передвиборне гасло блоку Соціалістичної та Селянської партій України — «За правду, за народ, за Україну!». У чому сенс цього гасла? Про це йшлося на зустрічі Голови Верховної Ради Олександра Мороза зі студентами та викладачами університету Києво-Могилянська академія.

— Слід давати об'єктивну оцінку тим причинам, які привели до нинішніх наслідків. Адже те, що сьогодні криза глибока, системна і вже набула ознак катастрофи, відчувають на собі мільйони наших співгромадян. Тож правда має бути точною і повною. Перш за все для того, щоб, знаючи її, можна було вибудовувати реалістичні програми подолання наявної кризи і реформування суспільства.

(Закінчення на 2-й стор.).

На майдані коло церкви, агітація іде

Закон України Про Державну програму приватизації

Давай нивці, то й нивка дасть

Серіал стартував у Києві...

ВАВИЛОНСЬКА ВЕЖА «ГАЗПРОМУ»

Транспортні коридори

Наприкінці лютого набув логічного завершення процес опанування російським «Газпромом» залишками молдовської газотранспортної системи — «Молдовагаз» та «Газпостачтранзит». За повідомленнями інформагентств, Молдова заборгувала «Газпрому» 650 мільйонів доларів (щорічне споживання становить 3 мільярди кубометрів газу по ціні 58 доларів за тисячу кубометрів), тому їй нібито нічого не залишалося, як розрахуватися акціями цих підприємств.

(Закінчення на 14-й стор.).

Потурбувалися про військових пенсіонерів

У вихідні у Керчі 27 сімей військовослужбовців Феодосійського гарнізону отримали ключі від квартир. Цього разу відома в Криму будівельна фірма «Консоль» за проектом фірми «Шанс—бюджет» побудувала 3 однокімнатні, 14 двокімнатних і 10 трикімнатних квартир, повідомляє ДІНАУ. Більшість серед новоселів — військові пенсіонери.

Кошти на придбання цих квартир загальною площею 1 тисяча 557,74 кв. метра були перераховані державним благодійним фондом «Житло для військовослужбовців».

У цьому році фірма «Консоль» планує здати в експлуатацію ще кілька десятків квартир у Сімферополі по вул. Балаклавській.

Конкурс

Лист на всі 100

У редакції підбито підсумки конкурсу «Лист на першу сторінку» за лютий ц. р.

Першою премією (100 гривень) відзначено лист Івана Олексійовича Кучеренка («Хай і не свистить», «ГУ» від 19.02.98 р.) з с. Мар'янівки Приазовського району Запорізької області.

Вітаємо!

Конкурс на кращий лист місяця триває!

P.S.

❍ Кабінет міністрів України найближчим часом надасть перші кредити молодим сім'ям на будівництво житла.

❍ З 1 квітня 1998 року вводяться в дію нові правила роздрібної торгівлі нафтопродуктами.

❍ Адвокати Михайла Бродського розцінюють шанси на зміну запобіжних заходів у вигляді утримання під вартою на підписку про невиїзд як «50 на 50».

У номер

До виборів 12

Окружком ігнорує рішення суду

Виборчий блок Соціалістичної та Селянської партій України «За правду, за народ, за Україну!» розповсюдив заяву з приводу порушення Конституції і Закону «Про вибори народних депутатів України» окружною комісією по виборчому округу № 84 з центром у місті Івано-Франківську.

Щоб не допустити до виборів у Верховну Раду представника блоку Соціалістичної і Селянської партій «За правду, за народ, за Україну!» головного редактора газети «Прикарпатська правда» Богдана Федьківа, окружна комісія тричі безпідставно відмовляла йому в реєстрації. Учетверте вона знехтувала навіть рекомендацію Центральної виборчої комісії розглянути справу Богдана Федьківа відповідно до чинного закону.

Івано-Франківський міський суд виніс рішення: дії комісії визнати незаконними. Суд зобов'язав її зареєструвати Богдана Федьківа кандидатом у народні депутати України по виборчому округу № 84. Та окружна комісія ігнорує рішення суду.

У разі невиконання судового рішення і недопущення Богдана Федьківа до виборів, будуть усі підстави визнати їх недійсними.

Київ без голови?

Права мешканців Києва, гарантовані Конституцією України, опинилися під серйозною загрозою, оскільки центральні та регіональні державні органи влади здійснюють спробу зірвати вибори міського голови у Києві — про це йдеться у зверненні президента Української правничої фундації Сергія Головатого до Генерального секретаря Ради Європи Даніеля Таршиса із проханням відстояти права громадян України.

І сняться нам мандати депутата...

Конкурс на місце депутата Луганської міськради становить 12—13 претендентів, а в окремих округах він сягнув 17-ти. Боротьбу за крісло міського голови Луганська ведуть відразу вісім кандидатів. Однак, на жаль, у місті поки що так і не з'явилася одна сила, яка зуміла б об'єднати всіх задля невідкладних завдань, які вже здавна чекають свого вирішення.

Кандидатські лави рідшають

Прокуратура Криму направила до суду матеріали про зняття з реєстрації деяких кандидатів у депутати міської ради Сімферополя, зокрема, Сергія Воронкова, Сергія Крюкова, Євгена Ана, це кількох. Як стало відомо, їх було зареєстровано кандидатами з грубими порушеннями закону. Усі згадані особи нині перебувають під слідством.

За повідомленнями інформагентств та власних кореспондентів «ГУ».

Криза набула ознак катастрофи

(Початок на 1-й стор.).

Далі, аналізуючи нинішній стан справ у державі й відстежуючи причини кризи саме «з позиції правди», О. Мороз зазначив: «В Україні до сьогоднішнього дня немає власної економічної політики. Напевне, у цьому якраз і полягає відповідь щодо усіх наших негараздів. Бо те, що робиться, — привнесена із-за кордону ідеологія змін. Спрямована, на моє глибоке переконання, на перетворення України не на сучасну високорозвинену державу, а на сировинний придаток країн Заходу. Бо методика реформування нашої економіки застосована така ж, що й відносно країн так званого третього світу».

Виробляти ж власну економічну політику жоден з наших «швидкопадаючих» урядів не прагнув. Уже тому, зазначив Олександр Мороз, що змушені були грати за правилами, які визначалися зовнішніми силами. Характерний приклад — робота нинішнього уряду. Він діє за цілком конкретною і цілеспрямованою програмою, що має назву меморандум. Його підписано, за угодою між урядом В. Пустовойтенка і Міжнародним валютним фондом, восени минулого року. Строк дії — до літа нинішнього. За своїм змістом ця програма йде врозріз із тими конструктивними заходами, що їх розробляла Верховна Рада.

Чи є вихід? О. Мороз певен, зокрема: приватизацію проводити треба. Але тільки за умов неухильного дотримання існуючих законів. У разі виявлення порушень законності вдаватися до жорстких заходів, аж до повернення підприємств у власність держави.

Швидкі й стабільні економічні перетворення, реформування всієї економіки країни можливі лише за умов, коли економіка ставиться наперед і вище політики, — наголосив О. Мороз.

Як за два-три роки подолати системну кризу і її наслідки, реформувати економіку держави, дати людям роботу, гарантовану зарплату, забезпечити на перших порах бодай мінімальний, але стабільний соціальний захист народу — все це містить програма СПУ, розроблена провідними науковцями та практиками. До ознайомлення з нею Олександр Мороз і відіслав своїх слухачів.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Оберіть тих, кому довіряєте»

... Сотні мешканців Ромен зустрічали Голову Верховної Ради Олександра Мороза ще перед палацом культури. Вщент було заповнено зал і фойє. Люди прагнули почути правдиве слово: чому їм живеться дедалі гірше; хто винен у стражданнях народу; чи є надія на полегшення становища і від кого чекати реальної допомоги?

Відповідаючи на ці нелегкі запитання, О. Мороз іще раз наголосив, що Україна, маючи потужний індустріально-економічний потенціал, за роки декларованої незалежності дійшла до стану глибокої системної кризи в економіці, політиці, у сфері духовності і культури. Чому так сталося і ведеться понині? Бо ми не були весь цей час справді незалежними, підкреслив Голова парламенту, а грали за чужими, нав'язаними нам правилами, не властивими для нашої економіки, а тому руйнівними і згубними. Власне, саме цього й добивалися наші «порадники» й «доброзичливці», насамперед діючи через свою основну підривну силу — Міжнародний валютний фонд. Саме за його «рецептами» здійснено грабіжницьку приватизацію, яка призвела до паралічу нашу промисловість, викликала масове безробіття, пограбувала й ошукала практично всі верстви населення.

Щоб вийти з кризи, треба рішучіше скидати пута нав'язаних нам меморандумів і діяти в інтересах власного виробництва, власної держави, наголосив О. Мороз. Він послався на досвід роботи фабрики у Ромнах, яка за кооперації з Білоруссю виробляє чудове тюлеве полотно. А могла б кооперуватися з Чернігівським камвольним комбінатом; тоді продукція обходилася б набагато дешевше. Гальмом і тут є відсутність в Україні власної економічної політики.

Після виступу Олександр Мороз відповів на десятки запитань роменчан. Щоправда, встановленню обопільно зацікавленого спілкування залу і доповідача спробувала перешкодити група агресивно налаштованих громадян, прихильників Прогресивної соціалістичної партії. Але підтримки з боку залу не одержала і, зрештою, нічого не змогла протиставити чіткій аргументації відповідей Голові парламенту.

До речі, спроба влаштовувати обструкцію повторилася і в Конотопі. На закиди, що Верховна Рада «не така», її Голова відповів коротко і точно:

— На виборах 29 березня голосуйте за тих, кому ви довіряєте. Тоді й Верховна Рада буде інша: краще й повніше обстоюватиме ваші інтереси...

Дмитро ІВАНЕНКО.

Треба говорити людям правду

На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, виступаючи в Житомирі в переповненому залі обласного музично-драматичного театру.

Зокрема, треба сказати правду про те, що багатьох нинішніх проблем вдалося б уникнути, якби в Україні було вироблено власну економічну політику. Гостро говорив О. Мороз про небезпеку зовні привабливої справи — видачі сертифікатів на право володіння земельним паєм. Це робиться для того, зазначив він, щоб шляхом паювання, створення приватно-орендних підприємств надати землі іншого юридичного статусу. Це призведе до того, що земля перейде спершу до посередників, хто завозить пальне та інші ресурси, а вони продадуть її тим, хто кредитує їх обороти. А це, як правило, не громадяни України.

Для підвищення ефективності економіки, переконаний Голова Верховної Ради, треба реформувати систему банківських стосунків, щоб банки працювали на своє основне завдання — кредитування виробництва.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Центральна виборча комісія

ПОСТАНОВА

12 березня 1998 року *м. Київ* *№ 100*

Про організацію та проведення виборів народних депутатів України 29 березня 1998 року у слідчих ізоляторах, тюрмах, виправно-трудових і виховно-трудових колоніях та лікувально-трудових профілакторіях Міністерства внутрішніх справ України

Рішенням Конституційного суду України визнані неконституційними норми Закону України «Про вибори народних депутатів України» щодо обмеження виборчого права для осіб, які за вироком суду перебувають у місцях позбавлення волі на час перебування в цих місцях. З метою забезпечення однакового застосування виборчого законодавства в слідчих ізоляторах, тюрмах, виправно-трудових і виховно-трудових колоніях та лікувально-трудових профілакторіях Міністерства внутрішніх справ України, на підставі пункту 1 статті 14, частини 1 статті 23 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» та на виконання рішення Конституційного суду України від 26 лютого 1998 року № 1-рп/98 Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Окружним виборчим комісіям виборчих округів, на території яких розташовані слідчі ізолятори, тюрми, виправно-трудові і виховно-трудові колонії та лікувально-трудові профілакторії (далі «установи»):

на підставі і в порядку, визначених частиною 4 статті 8 Закону України «Про вибори народних депутатів України», утворити виборчі дільниці в цих установах;

повідомлення про утворення таких виборчих дільниць негайно опублікувати в місцевих засобах масової інформації;

у разі неутворення дільничних виборчих комісій відповідними радами утворити ці комісії не пізніш як за 5 днів до дня виборів;

зустрічі кандидатів у депутати, уповноважених осіб політичних партій, виборчих блоків партій та довірених осіб кандидатів з виборцями, що перебувають в установах, та розповсюдження агітаційних матеріалів проводити в порядку, визначеному частиною 4 статті 35 Закону України «Про вибори народних депутатів України» з урахуванням положень відомчих нормативних актів Міністерства внутрішніх справ України;

в установленому порядку забезпечити дільничні виборчі комісії нормативними актами, бланками виборчої документації, виборчими бюлетенями, агітаційними матеріалами, виготовленими з участю виборчих комісій, фінансуванням тощо.

2. Міністерству внутрішніх справ України:

забезпечити дільничні виборчі комісії, що утворюються в установах, необхідними для здійснення їх повноважень приміщеннями, меблями, обладнанням, засобами зв'язку, транспортом та іншим;

надати дільничним виборчим комісіям відомості для складання списків виборців виключно щодо громадян України;

дозволити допуск в установи кандидатів, уповноважених осіб політичних партій, виборчих блоків партій, довірених осіб кандидатів, офіційних спостерігачів та представників засобів масової інформації в порядку, встановленому відомчими нормативними актами Міністерства внутрішніх справ України.

3. Дільничним виборчим комісіям, утвореним в установах:

зустрічі кандидатів у депутати, уповноважених осіб політичних партій, виборчих блоків партій та довірених осіб кандидатів з виборцями, що перебувають в установах, та розповсюдження агітаційних матеріалів в установах проводити за погодженням з окружною виборчою комісією і з урахуванням положень відомчих нормативних актів Міністерства внутрішніх справ України;

видавати під час голосування виборчі бюлетені виборцям на підставі списків виборців і лише за умови пред'явлення ними документа, який посвідчує особу виборця і видається у порядку, передбаченому відомчими нормативними актами Міністерства внутрішніх справ України.

4. При здійсненні передвиборної агітації та організації голосування виборців в установах особи, які входять до складу виборчих комісій, кандидати в депутати, уповноважені особи політичних партій, виборчих блоків партій, довірені особи кандидатів, офіційні спостерігачі, представники засобів масової інформації зобов'язані суворо дотримуватись вимог законодавства та відомчих нормативних актів Міністерства внутрішніх справ України щодо забезпечення режиму діяльності установ та режиму утримання в них засуджених та осіб, які перебувають на примусовому лікуванні.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Репліка

Не прослідкував за сферою — забирайся з роботи

13 березня «Україна молода» надрукувала таке:

«Про те, що Забара на Дніпропетровщині про честь та гідність глави держави дбає, засвідчило недавнє несподіване звільнення начальника управління у справах сім'ї та молоді Григорія Бойка. Причина такого кроку з боку глави облдержадміністрації й справді виявилася неординарною: під час вечора з нагоди 10-річчя місцевої команди Клубу веселих і кмітливих допускалися прямі образи на адресу Президента, а Бойко за цю сферу відповідав безпосередньо».

То про яку «сферу відповідав» Бойко? За сферу прямих образ?

Та облишимо кострубатість викладу. Звернемо увагу на суть. А вона в тому, що відома команда КВК Дніпропетровського університету святкувала 10-річчя. А молоді, як відомо, на язик гострі. То сказали і про Президента держави свою думку. А раз так — начальника управління у справах сім'ї та молоді геть з роботи. Бо чому допустив? Чому не перевірив заздалегідь, що оті молоді втнуть? Чому не виступив у ролі цензора? Не пішли б молоді на поступки — міг би й заборонити вечір. Можливо, отак, з точки зору глави облдержадміністрації, мав діяти начальник управління?

Згадалися милі компартійні часи. Коли за будь-який захід хтось із парткому відповідав. І належним чином вникав і в тексти, і в жести, в усе. Ото був порядок.

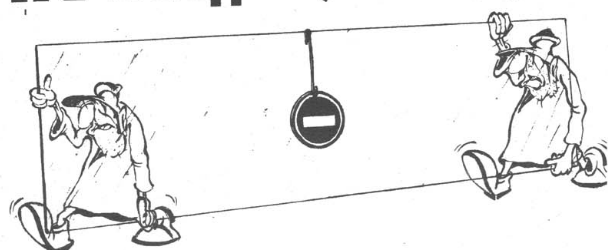
«Україна молода» у своїй пропрезидентській запопадливості, здається, і не второпала, про який «крок з боку глави облдержадміністрації» вона так схвально написала...

Василь МЕЛЬНИЧЕНКО.

Регіон: політичний спектр

Мітинги, віче, пікети — все це для івано-франківського електорату вже вчорашній день. Партійні агітатори дійшли висновку, що найліпше працювати з громадою після служби Божої. Надто тоді, коли є свої люди в церковній «двадцятці». Після служби душі вірних настроєні на вищу гармонію і водночас прагнуть земної розради. Одне слово, найкращі передумови для агітації «за» і «проти», а також для пошуку претендента на роль пророка у своїй Вітчизні і виборців, які у це повірять.

На майдані, коло церкви, агітація іде

У ПОЛІТИКУ МИ ЙДЕМО НА ВОЛАХ

У партійному багатоголоссі гармонія не простежується. Кожний осередок воліє виконувати сольну партію. Щоправда, розпочинає і завершує її словами про доленосне значення єдності та ймовірні прикрі наслідки розпорошеності центристських сил. У січні, вже впритул до виборів, обласна організація НДП зініціювала об'єднання національно-демократичних сил Прикарпаття, до якого увійшли п'ять партій: народно-демократична, аграрна, ліберальна, республіканська християнська та партія праці. Об'єднання проголосило меморандум, який передбачає підтримку тих кандидатів у депутати до всіх представницьких органів, які мають державницький стиль мислення, достатню фахову підготовку, значний життєвий досвід, високі моральні і духовні якості. Узгодженого списку кандидатів у народні депутати об'єднання не породило, сподівається зробити це на виборах до місцевих представницьких органів. Програма-мінімум — уникнути взаємного поборювання. Як сприйняли ініціативу інші центристські партії?

Рухівці дотримуються проголошеного партією принципу самодостатності.

— Щотижня хтось проголошує меморандум. Мабуть, тому, що у них мала чисельність, — констатував голова Івано-Франківської крайової організації НРУ Богдан Кастенюк. — У нас — 4 тисячі членів партії. У виконавчих структурах нас немає. Сподіваємося змінити цю картину. Симпатії виборців — на нашому боці, бо ми не несемо відповідальності за промахи влади.

Самодостатність Руху стає каменем спотикання в партійному середовищі центристів. На світанку демократії всі вони були рухівцями, а нині з жалем констатують, що саме з НРУ найважче домовитися про співпрацю. А тим часом для рядового виборця триметрові списки — кандидатів у депутати — ребус із ребусів. Він достеменно не знає, яка різниця між кунівцями, рухівцями, демократами. Всі — за народ, за Україну і лиш супряги різні. Щоб допомогти електорату розібратися в цих ребусах, громадські організації (близько двадцяти) утворили об'єднання «За справедливість». Його мета — скоординувати розгляд кандидатур, скоротити списки, тобто подолати вади багатопартійності. Однак маховик уже розкрутився, а сили об'єднання не надто потужні, і найвірогідніше його вплив буде відчутний лише на рівні міста.

— А на загал — у політику ми йдемо на волах, —резюмував нинішню ситуацію один із партійних лідерів. Йому видніше.

САГА ПРО ДИЯВОЛЬСЬКИЙ ПОТЯГ І СТРІЛОЧНИКА

ДемПУ — перша партія, що народилася після трансформації Руху. Організація не надто численна —700 чоловік, зате впливова. В її лавах — перші особи краю: голова обласної ради, народний депутат України Степан Волковецький, міський голова Івано-Франківська Богдан Борович. Класична партія європейського типу прагне зберігати олімпійський спокій на владній вершині, де вона посіла належне місце, не опускатися до рівня суєти, не наживати відвертих ворогів.

— Ми беремо курс на державницькі ідеї, на духовну, культурну, політичну інтеграцію всієї України, яка не може бути «кунізованою». Шукаємо об'єднавчі чинники, —так охарактеризував стратегію партії голова її обласного осередку Мирослав Слепко. Він висловив занепокоєння тим, що центристські сили розпорошені, що народилися нові партії і тепер «у лівих ми не заберемо голоси».

А молодим партіям спокій і не сниться, на десятий день після реєстрації обласний осередок партії «Реформи і порядок» уже встиг нажити ворогів: пограбовано офіс організації. Зловмисники забрали комп'ютерне устаткування, дані соціологічного дослідження про рейтинг партій, але не спокусилися на матеріальні цінності — лазерний принтер, телефакс. Відтак потерпілі зробили висновок, що грабіжники керувалися політичними мотивами, побоюючися сильного суперника. Отакої!

«Національний фронт», що об'єднав КУН, УРП та УКРП, за прогнозами політологів, має найбільше шансів саме в Івано-Франківській області. Та внутріпартійне «розлучення по-республікански» не може не впливати на настрої виборців. Частина рядових партійців відійшла і від УРП, і від РХП. Рана була болісна і ще довго даватиметься взнаки. Чотири роки тому УРП налічувала дві тисячі членів (нині їх — півтори) і задавала тон на попередніх виборах. Нині товаришам, що розійшлися по різних партійних квартирах, ніяково дивитися у вічі одне одному, адже обидві сторони сповідують кредо «в єдності — сила». А насправді...

Обласна організація РХП налічує 1700 членів. Це переважно представники гуманітарних галузей. Чим же відрізняється ця партія від учорашніх соратників?

— Ми більш помірковані в діях і програмах, з усіма сідаємо за стіл переговорів, не запитуючи, хто де був раніше. Працюємо на примирення суспільства, —роз'яснив відмінності Мирослав Банах, лідер РХП.

Ліві сили погоди в регіоні не роблять. Кількість їхніх симпатиків обмежена. Це переважно літні люди, ветерани Великої Вітчизняної війни, російськомовне населення. Осередок комуністів не оприлюднює дані про чисельність. Соцпартія налічує 121 члена. Соціал-демократична (об'єднана) партія ще не подала голосу в регіоні. Та при цьому опоненти вважають, що ліві сили мають шанс — їхній електорат ніхто не зіб'є з пантелику, тут панує майже військова дисципліна і одностайність.

Головний редактор газети «Прикарпатська правда», кандидат у народні депутати від виборчого блоку Соціалістичної і Селянської партій Богдан Федьків закликав «зупинити диявольський поїзд і очистити його від небезпечних машиністів», бо інакше країну чекає страшна катастрофа. Всім перепало: і Президентові, який лякає народ лівою загрозою, і місцевим послідовникам Бандери, які «тримаються до останнього патрона, щоб не поступитися владою на місцях».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Івано-Франківська область.

Сергій ШЕВЧУК: «Доля моя зорями позначена...»

З досьє «Голосу України»

Хто є хто

Сергій Володимирович Шевчук народився 1955 року на Волині. Після закінчення Тернопільського медичного інституту працював у медичних установах обласного центру, займав керівні посади, робив успіхи на науковій ниві. Життя різко змінилося, коли у 1993 році закінчив Інститут державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України, здобув звання магістра державного управління.

З 1994 року С. Шевчук — заступник голови Волинської обласної ради, згодом — заступник голови облдержадміністрації. Одружений. Дружина — лікар, син — студент. Любить історію, вивчає народні звичаї та обряди, колекціонує керамічні кухлі, у вільний від роботи час займається гомеопатією, вірить у народні прикмети, вважає, що долю людини визначають зорі...

Спокійний, урівноважений, розсудливий, у розмові тактовний. Коли слухає співрозмовника, дивиться йому у вічі.

— Спокійний і врівноважений характер — це від батька й матері. Моя мама — лікар. Від неї я взяв дуже багато. Взагалі лікар повинен бути особливо уважним до людей, уміти їх слухати і розуміти. Не люблю, коли на людину підвищують голос, особливо, коли це робить керівник.

— У вас усе складалося добре, молодим очолили солідну медичну установу... Навіщо перейшли на чиновницьку роботу?

— Я зробив це добровільно. Ще в студентські роки цікавився політикою. Коли Україна пішла самостійним шляхом розвитку, політика стала моїм другим диханням. Відчув у собі приплив нових сил, з'явилась якась нова енергія. У 1994 році став депутатом обласної ради, на сесії мене обрали заступником голови... Відкрився новий простір для діяльності, для прояву власного «я». Це мене захопило...

— Ви задоволені своєю нинішньою роботою?

— Задоволений. І не зовсім. Часом мені здається, що зробив мало, що прожитий день пройшов не так, як хотілося б. Читаю зараз спогади колишнього Президента США Рейгана, його політичні промови. Він пише, що за час президентства в нього стріляли, переніс важку операцію, були й інші неприємності, але цей період його життя — найцікавіший. Не хочу проводити якихось аналогій, але і мій період на посаді заступника голови ради і голови облдержадміністрації — найцікавіший з усього мого життя.

— У чому бачите смисл свого життя?

— У самовдосконаленні. Бути завтра кориснішим, аніж сьогодні, і для себе, і для сім'ї, і для людей. Хоч це не завжди від мене особисто залежить. Я певен, що доля кожної людини зорями позначена. І моя теж.

— Ви заступник голови облради і голови облдержадміністрації, самостійно приймаєте рішення. А чи буває так, що вами прийняте рішення голова облдержадміністрації скасовує? Як себе після цього почуваєте?

— У мене з головою облдержадміністрації Борисом Климчуком завжди добре ділове порозуміння. А якщо голова скасовує моє якесь рішення, отже, такі інтереси справи, так потрібно, щось я не врахував, не знаю... Таке буває. Я не ображаюся. Були в нас і такі випадки, що спершу голова не погоджувався, але я зумів переконати, що так, як я вирішив, правильно. Найголовніше в роботі нинішнього складу облради і облдержадміністрації — працюємо без скандалів і нездорових конфліктів. Хіба це погано? З моєї ініціативи, наприклад, на Волині збережено державну систему аптечної мережі. Вважав і вважаю, що аптечну мережу не можна повністю віддавати у приватні руки. Ми на практиці довели, що ця служба може ефективно працювати в державній системі. Це суто волинський позитивний досвід.

— Нині серед заступників голови облдержадміністрації є три лідери обласних організацій НДП, Ліберальної та Аграрної партій. Ви один із них, який очолює НДП. Скажіть відверто: хочете бути народним депутатом України?

— Моя кандидатура внесена до партійного списку НДП. І я боротимуся за депутатське крісло. Не бачу в цьому нічого поганого.

— Чи будете претендувати на роль голови Волинської обласної ради?

— Самого мого бажання мало. Це вже залежатиме від депутатів, які обиратимуть керівний склад нової облради, її керівника. Вважаю, що на цій посаді повинна бути особистість, незалежно від партійної приналежності чи професії.

— Скажіть, НДП на Волині — це партія влади?

— Це не так. Серед членів НДП є багато представників інтелігенції, працівників органів місцевого самоврядування, промисловості, сільського господарства. Але ми не приховуємо, що хочемо мати якнайбільше місць у владних структурах. А яка партія цього не хоче?

— Ви любите на самоті помріяти?

— Люблю.

— І про що мрієте?

— Щоб мій син досягнув того, чого він хоче. І щоб це було як можна в молодшому віці.

— А ваша мрія в житті здійснилася?

— Так. Я хотів стати лікарем — став ним. Хотів займатися політикою — займаюся. Мріяв побачити світ —трохи побачив. Я побував у Канаді, Англії, Німеччині, Швейцарії й в інших країнах.

— І що ви від таких поїздок узяли для себе?

— Ми працездатніші й ерудованіші, ніж люди за кордоном. Але там людина не робить нічого зайвого, шкідливого і непотрібного, як це часто у нас буває.

— Сергію Володимировичу, чи не бентежить вас думка: а, може, я не тим займаюся...

— Ні. Але це не означає, що я завжди собою задоволений. Сам до себе я вимогливий, критично оцінюю свої вчинки.

— Ви належите до щасливих людей?

— Вважаю, так.

— Що ви хотіли б іще зробити на цих двох посадах, які займаєте, найближчим часом?

— Я причетний до створення транскордонного об'єднання «Єврорегіон «Буг», яке дало новий поштовх до добросусідських зв'язків з прикордонними воєводствами Республіки Польща. Зв'язки ці розширюються. Приєдналася Брестська область, подали заяви до вступу в «Єврорегіон» два райони Львівської області. Отже, авторитет у міжнародному плані транскордонного об'єднання зростає, про нас заговорили країни Європи. Хочеться, щоб статус «Єврорегіону» набув нового значення.

— Сергію Володимировичу, уявімо, що вас не обрали депутатом, до влади прийшли нові люди... Отже, треба шукати роботу. Чи, може, ви вже підшукали для себе «тепле місце»?

— Чесно скажу, над цим не думав. Якщо так станеться, то у мене є професія. Медицини я не забуваю. Я і зараз у лікувальній установі маю нічні чергування, працюю у вихідні дні, підтримую професійні контакти з лікарями-колегами, постійно слідкую за новинками в медицині. Позбавлення нинішніх посад — це мене не лякає. Здорова і розумна людина завжди дасть собі раду. А я таким себе вважаю.

Вів розмову Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

За соціальну справедливість, інтернаціоналізм, суспільний прогрес!

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА БЛОКУ «ТРУДОВА УКРАЇНА»

Загальні положення

Блок «Трудова Україна», утворений Українською партією справедливості (УПС), Громадянським конгресом України (ГКУ), найбільшими масовими громадськими об'єднаннями — Організацією ветеранів України, Українською спілкою ветеранів Афганістану, Всеукраїнською громадською організацією «Союз Чорнобиль України» і Профспілкою працівників вугільної промисловості, найгостріше відчуває недопустимість продовження нинішньої антинародної руйнівної політики і ставить за мету зміну політичного та економічного курсу.

Економічна ситуація в Україні дедалі більше ускладнюється: триває обвальний спад виробництва; не виплачуються зарплати, пенсії, стипендії; нищиться наука, освіта, культура, соціальна сфера; відбувається тотальне пограбування народу; Україна перетворюється з високорозвиненої держави на сировинний придаток країн Заходу.

Для наведення належного порядку в державі «Трудова Україна» пропонує власну конкретну програму виходу з кризи.

У політиці

У сфері **державного будівництва** найважливішим буде забезпечення справжнього народовладдя через систему рад усіх рівнів, яким підпорядковані й підзвітні всі виконавчі органи влади. Пропонується відновлення системи народного і робітничого контролю на підприємствах, скорочення управлінських ланок, ліквідація привілеїв і пільг держапарату.

У **зовнішній політиці** Україна дотримуватиметься позаблокового статусу та входитиме до світового співтовариства повноправним членом.

В економіці

У сфері **економіки** роль держави має бути провідною і регулюючою, особливо в період виходу з економічної кризи.

«Трудова Україна» домагатиметься:

● відновлення широких економічних зв'язків з країнами СНД;

● націоналізації стратегічно важливих, прибуткових і безпідставно приватизованих підприємств;

● закріплення за трудовими колективами підприємств контрольного пакета акцій;

● заборони приватизації об'єктів соціальної сфери, науки і медицини.

У галузі зовнішньоекономічної діяльності:

● ввести державну монополію на зовнішньоторговельні операції з енергопостачання (електроенергія, газ, нафта, вугілля, атомні паливні блоки), медицини (ліки, медустаткування), спирту і спиртних виробів, тютюну;

● заборонити купівлю землі іноземцями.

У сфері фінансів

У **податково-бюджетній галузі** перевага надаватиметься виробництву, а не торгово-комерційній діяльності. Потребує скорочення кількість податків. Слід ввести податкові пільги для підприємств, що випускають соціально значущі товари (для дітей та інвалідів, медичні препарати), а також тих, що впроваджують сучасні технології і нову високотехнологічну техніку.

Першочергово фінансуються соціальні виплати (пенсії, безробіття), а також заробітна плата.

Грошово-валютна система передбачатиме державну монополію на валюту. Витрачатиметься валюта тільки на критичний імпорт (на ліки, енергетику) і закупівлю сучасного обладнання і технологій.

У **банківсько-кредитній сфері** буде відновлено систему державних банків, через які здійснюватимуться всі бюджетні виплати, кредитування народного господарства.

У промисловості

Промисловий комплекс України має розвиватися на основі збереження престижу суспільної власності на основні засоби виробництва, формування належних фондів суспільного споживання як основного джерела добробуту народу, налагодження взаємовигідних зв'язків окремих галузей і підприємств із відповідними структурами інших держав.

Для повного забезпечення України паливно-енергетичними ресурсами необхідна розробка власних покладів вугілля, газу, нафти, урану, а також освоєння ресурсів країн СНД.

«Трудова Україна» виступає за державну підтримку вугільної промисловості.

У сільському господарстві

«Трудова Україна» за те, щоб земля належала тим, хто її обробляє. Законом передбачатиметься довічна оренда з правом успадкування. Земля має бути у всенародній власності.

«Трудова Україна» **за державне** фінансове і технічне забезпечення колективних сільгосппідприємств (КСП), які є основним сільськогосподарським виробником.

У сфері правопорядку «Трудова Україна» за:

● недопущення мафіозно-номенклатурної приватизації і обов'язкове декларування прибутків, власності та джерел її походження;

● повну організаційну і фінансову незалежність судів і суддів, запровадження інституту народних засідателів;

● гарантування юридичної допомоги і захисту прав малозабезпечених, а також дрібних власників;

● збереження смертної кари за особливо небезпечні злочини на нинішньому етапі розвитку держави.

У гарантуванні безпеки держави і громадян:

● входження України в систему колективної безпеки країн СНД;

● можливість альтернативної служби, поступове скорочення Збройних сил та перехід на професійну армію;

● боротьба з організованою злочинністю і корупцією; законодавче створення Національного бюро розслідувань.

У сфері соціального захисту:

● збільшення пенсій, їх гарантованість та стабільність, що відповідатиме принципу соціальної справедливості (їх розмір залежатиме від трудового стажу й зарплати працівника та його внеску до Пенсійного фонду протягом трудової діяльності і має відповідати прожитковому мінімуму цивілізованого суспільства);

● відновлення у повному обсязі законних пільг (компенсація за втрату здоров'я тощо) ветеранам війни і праці, інвалідам, учасникам ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, населенню, яке постраждало внаслідок Чорнобильської трагедії, сім'ям загиблих під час виконання службового обов'язку;

● створення системи пільгового кредитування молоді для придбання житла, здобуття професії або перекваліфікації, забезпечення кожній молодій людині права першого робочого місця;

● відновлення державної, профспілкової і відомчої системи медичного обслуговування найбільш уразливих верств населення, насамперед інвалідів, оздоровлення та виховання дітей у піонерських таборах, санаторіях, інших закладах, а також безоплатного харчування школярів.

Разом з тим об'єднання «Трудова Україна» наполягатиме на перегляді (до повної ліквідації) пільг та привілеїв державним службовцям і народним депутатам, виступатиме за відміну статусу депутатської недоторканності — всі громадяни України рівні перед Законом.

Пріоритетним для «Трудової України» є:

● розробка державної програми ліквідації безробіття, створення нових робочих місць;

● забезпечення гарантованої своєчасної виплати заробітної плати; організація адресної допомоги соціально незахищеним категоріям населення, встановлення реального прожиткового мінімуму;

● створення та впровадження державної програми захисту материнства, дитинства, інвалідів, багатодітних сімей та самотніх літніх громадян; регулювання цін на медпрепарати і медтехніку для тяжкохворих та інвалідів;

● неухильне виконання соціально-захисних законів для ветеранів війни, праці, військової служби, зокрема «афганців» та «чорнобильців»;

● відновлення мережі побутового обслуговування на селі;

● введення мораторію на підвищення цін за житлово-комунальні послуги і проїзд у громадському транспорті.

У посиленні екологічної безпеки країни:

● заборона створення нових АЕС до того часу, аж поки не буде забезпечена надійна реконструкція і безпечна експлуатація існуючих станцій;

● широке запровадження екологічно чистих і безвідходних виробництв;

● поліпшення якості продуктів харчування і питної води.

У духовному житті суспільства

за збереження духовної спадщини, історичних традицій народу, забезпечення спадкоємності поколінь.

Необхідно припинити комерціалізацію культури, мистецтва, спорту, експансію низькопробної розтлінної ерзац-культури. Натомість потрібно провести послідовну політику державної підтримки національної культури.

Крім того, «Трудова Україна» категорично виступає проти утиску культур інших національностей, відстоюючи рівне співіснування з іншими культурами.

«Трудова Україна» з повагою ставиться до релігійних уподобань громадян України і визнає роль релігії та церкви у духовному відродженні українського народу.

У національній політиці

«Трудова Україна» стоїть на позиціях послідовного інтернаціоналізму, засуджує агресивний націоналізм, шовінізм і виступає за надання російській мові статусу офіційної та активний захист державою прав і свобод громадян України, які проживають чи тимчасово перебувають за кордоном.

Виборчий блок «Трудова Україна» відстоює інтереси тих, хто прагне жити у незалежній, економічно розвинутій і могутній державі, яку поважатимуть в усьому світі.

ПЕРЕДВИБОРНА ПЛАТФОРМА ПАРТІЇ ДУХОВНОГО, ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО ПРОГРЕСУ (ПДЕСП)

Народ — Інтелект — Прогрес
Духовність — Освіта — Наука — Професіоналізм
Добробут — народу

Змістом своєї діяльності ПДЕСП вважає духовний, економічний і соціальний прогрес України. Спираючись на народну мудрість: «Порятунок людей — в розумі», партія ставить своїм політичним завданням збереження та вміле використання інтелектуального багатства суспільства.

Партія буде сприяти приходу до влади освічених, здібних людей, майстрів своєї справи, які за моральними якостями ставлять інтереси суспільного розвитку вище за власні, здатних інтелектуально збагатити роботу парламенту.

Партія — за зміну державної політики

Державна політика, що призвела до розвалу економіки, зубожіння нації, знецінення духовності, людської гідності — не має права на існування.

ПДЕСП вважає за необхідне :

— здійснити радикальну програму економічного розвитку країни за рахунок власних можливостей, стимулювання вітчизняних виробників;

— підпорядкувати податкове законодавство інтересам виробництва, соціальної сфери;

— підвищити життєвий рівень людей;

— сприяти створенню нових робочих місць, ліквідації масового безробіття, забезпеченню гарантованої трудової винагороди;

— змінити ставлення держави до потреб села, освіти, науки і культури, умов життя та охорони здоров'я народу України, розвитку фізичної культури і спорту;

— сприяти розвитку середнього і малого бізнесу у сфері матеріального виробництва.

ПДЕСП вважає за необхідне віднести до надпріоритетних напрямів суспільно-економічного розвитку:

— сільськогосподарське виробництво;

— захист життя і здоров'я українського народу, і насамперед материнства і дитинства.

У **державній політиці** віднести до пріоритетів:

— соціальне забезпечення населення;

— освіту і науку;

— паливно-енергетичний комплекс;

— екологічну безпеку;

— виховання молодого покоління.

Партія пропонує :

— науково обгрунтовану програму реорганізації державного управління економікою. Створити економічний «мозковий» центр держави — **Вищу Економічну Раду (ВЕР)** у складі Кабінету міністрів, ліквідувавши Міністерство економіки, профільні галузеві міністерства, утворивши замість них у складі ВЕР відповідні департаменти. Сформувати нову структуру державного управління і регулювання економікою від Вищої Економічної Ради до обласних, районних (міських) економічних рад з центрами (відділеннями) економічного прогнозування і програмування;

— започаткувати діяльність **Всеукраїнського Конгресу Робітників** для формування державної політики зайнятості робітничого класу, відродження трудових колективів, задоволення їх законних вимог;

— механізм захисту інтересів сільських трудівників, рівноправний розвиток усіх форм власності на селі, не допустити поспішної ліквідації колективних господарств та купівлю-продаж землі;

— скликати у 1998 році **Всеукраїнські Селянські Збори** для розв'язання всього комплексу питань про землю, розвиток сільськогосподарського виробництва і долю нашого рідного села;

— утворити при Кабінеті міністрів **Національний Колегіум з питань захисту і примноження інтелектуальної власності країни;**

— ввести в практику діяльності законодавчої і виконавчої влади при вирішенні ключових, принципових питань проведення в конституційному порядку **всенародних референдумів.**

Партія наполягає на:

— утворенні через Верховну Раду **Вищого Державного Економічного Трибуналу** для оцінки реального становища в економіці;

— притягненні до кримінальної відповідальності високих державних посадових осіб за скоєні ними злочини перед народом України;

— внесенні до законодавства таких змін, які б дали відчутні результати у боротьбі з організованою злочинністю, корупцією.

ПДЕСП вважає, що в міжнародних відносинах Українська держава повинна активніше проводити курс на взаємовигідне співробітництво, підвищення міжнародного авторитету України, неприєднання до воєнних блоків, розвиток економічних та політичних зв'язків з країнами світу, надаючи першочергового значення відносинам з Росією та Білоруссю.

Партія виступає проти розширення НАТО на Схід і вступу України до НАТО.

Добробут — народу

Партія рішуче виступає за здійснення конструктивної соціальної політики, спрямованої на:

— забезпечення гідного життєвого рівня людей;

— гарантований соціальний захист державою всіх верств населення;

— відновлення і подальший розвиток соціальної інфраструктури як у місті, так і на селі;

— захист інтересів ветеранів та пенсіонерів, у зв'язку з чим партія боротиметься за прийняття нового прогресивного пенсійного законодавства, яке забезпечить справедливий, відповідно до трудового внеску, розмір пенсій, повернення втрачених заощаджень, збереження законних компенсацій, пільг ветеранів;

— безкоштовне навчання і медичне обслуговування;

— створення належних умов для виховання, навчання, працевлаштування молоді, її участі у державному будівництві;

— соціальний захист військовослужбовців, їхніх сімей та військових, звільнених у запас;

— широке залучення жінок до управління державою і формування державної політики;

— вільний розвиток культур і конфесій для всіх націй і національних груп, виховання взаємної поваги і дружби між громадянами нашого суспільства;

— рівноправний розвиток мов усіх національностей, що проживають в Україні, надання російській мові офіційного статусу.

Захищаючи розвиток України через духовність, інтелект, владу народу, ПДЕСП прагне пробудити соціальний оптимізм, дати людям віру в те, що змінити ситуацію на краще можна вже сьогодні. Це в наших силах.

Голова Партії духовного, економічного і соціального прогресу І. БУРДАК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ ПРОГРАМУ ПРИВАТИЗАЦІЇ

1. Відповідно до статті 4 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №17, ст.122) затвердити Державну програму приватизації на 1998 рік (додається).

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і діє до затвердження чергової Державної програми приватизації.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 12 лютого 1998 року.
№ 124/98-ВР.

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА ПРИВАТИЗАЦІЇ НА 1998 РІК

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Державна програма приватизації на 1998 рік (далі —Програма) визначає основні цілі, пріоритети та способи приватизації державного майна, майна, що належить Автономній Республіці Крим, та відчуження комунального майна, групи об`єктів, що підлягають приватизації, завдання щодо обсягів приватизації та умови, які необхідно створити для виконання Програми, організаційні заходи.

Мета Програми

2. Головною метою Програми є:

створення конкурентного середовища та підвищення чутливості підприємств, установ, організацій (далі — підприємства) до вимог ринку;

залучення інвестицій у підприємства, що приватизуються;

забезпечення реструктуризації виробництва;

створення умов для появи приватних власників, які мають довгострокові інтереси в розвитку приватизованого об`єкта та здійснюють ефективне управління;

залучення коштів для подальшого розвитку і стратегічної перебудови економіки України шляхом приватизації майна переважно за кошти;

ефективне завершення етапу приватизації з використанням приватизаційних паперів та сертифікатів, що видаються на суму індексації грошових заощаджень громадян України в установах Ощадного банку України і колишнього Укрдержстраху (далі — компенсаційні сертифікати);

забезпечення в процесі приватизації максимального врахування галузевих особливостей технологічного і економічного відновлення підприємств, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави.

Пріоритети та основні завдання Державної програми приватизації

3. Пріоритетами та основними завданнями приватизації в 1998 році є:

поступове звуження масштабів безоплатної передачі майна громадянам України в процесі приватизації із забезпеченням гарантій прав громадян України на використання приватизаційних паперів та компенсаційних сертифікатів;

завершення до кінця 1998 року сертифікатної приватизації і розширення продажу майна, що приватизується за кошти;

збільшення обсягів інвестицій, які залучаються в ході приватизації;

створення умов для погашення фінансової заборгованості державних підприємств перед кредиторами і з виплати заробітної плати;

збільшення надходжень до Державного бюджету України від приватизації;

забезпечення контролю за переходом права власності на контрольні пакети акцій відкритих акціонерних товариств, створених на базі підприємств, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, з метою уникнення загрози державним інтересам;

зростання доходів від продажу майна та збільшення інвестицій в економіку України шляхом розміщення акцій відкритих акціонерних товариств на міжнародних ринках, проведення відкритих торгів (тендерів);

встановлення порядку погашення не отриманих громадянами України приватизаційних паперів, обіг яких закінчується у 1998 році.

4. Для реалізації цих завдань державні органи приватизації запроваджують нові процедури приватизації, забезпечують залучення до обслуговування таких процедур професійних національних та іноземних суб`єктів (біржі, інвестиційні та комерційні банки, інвестиційні фонди, консалтингові, аудиторські, брокерські компанії та інші), сприяють введенню додаткових інструментів обслуговування процесу продажу майна.

РОЗДІЛ 2. ПЕРЕДПРИВАТИЗАЦІЙНА ПІДГОТОВКА ПІДПРИЄМСТВ. ОБ`ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

5. Об`єкти приватизації, у тому числі цілісні майнові комплекси державних підприємств та їх структурні підрозділи, передані в оренду, класифікуються за групами залежно від первісної (балансової) вартості основних фондів, зазначеної у балансовому звіті за квартал, що передував даті прийняття державним органом приватизації рішення про приватизацію об`єкта (далі — вартість основних фондів) та інших ознак, а саме:

група А — об`єкти, вартість основних фондів яких не перевищує 1 млн. гривень (крім об`єктів групи Г, науково-дослідних та проектних організацій), у тому числі структурні підрозділи підприємств, правовий статус яких не був приведений у відповідність із законодавством; підприємства, що входять до складу об`єднань, правовий статус яких раніше не був приведений у відповідність із законодавством; структурні підрозділи (одиниці) інших підприємств, що можуть бути виділені у самостійні підприємства, у тому числі такі, що реалізують аналогічні або взаємозамінні види товарів (робіт, послуг); об`єкти, які створюються на базі державного майна в результаті здійснення реструктуризації державних підприємств, незалежно від їх галузевої належності; окреме індивідуально визначене майно — будівлі, споруди та нежилі приміщення — незалежно від його вартості;

група Б — об`єкти, вартість основних фондів яких становить від 1 млн. гривень до 170 млн. гривень, а частка вартості основних фондів, що припадає на одного працюючого, не перевищує номінальної вартості приватизаційного майнового сертифіката більш як у 12 разів (крім об`єктів групи Г);

група В — об`єкти, вартість основних фондів яких становить від 1 млн. гривень до 170 млн. гривень, а частка вартості основних фондів, що припадає на одного працюючого, перевищує номінальну вартість приватизаційного майнового сертифіката більш як у 12 разів (крім об`єктів групи Г);

група Г — об`єкти, вартість основних фондів яких перевищує 170 млн. гривень, а також підприємства (незалежно від вартості основних фондів), що займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів України і визнані такими у встановленому порядку; об`єкти військово-промислового комплексу, що підлягають конверсії згідно з відповідною програмою; об`єкти, приватизація яких здійснюється із залученням іноземних інвестицій за міжнародними договорами України;

група Д — об`єкти незавершеного будівництва, включаючи законсервовані об`єкти, майно ліквідованих підприємств, підприємств-банкрутів;

група Е — акції (частка, пай), що належать у підприємствах змішаної власності державі; цінні папери, паї, інше майно вартістю понад 1 млн. гривень, що не було враховане під час проведення оцінки вартості майна об`єкта приватизації та не ввійшло до його статутного фонду (крім об`єктів групи Ж);

група Ж — незалежно від вартості об`єкти освіти, охорони здоров`я, культури, мистецтва та преси, фізичної культури і спорту, телебачення та радіомовлення, видавничої справи, а також майно санаторно-курортних закладів, профілакторіїв, будинків і таборів відпочинку, у тому числі:

майно структурних підрозділів підприємств у разі їх виділення у самостійні підприємства;

об`єкти соціально-побутового призначення, що перебувають на балансі підприємств, у разі, якщо такі об`єкти не були включені до складу майна, що приватизується, господарським товариством, створеним працівниками підприємства, відповідно до частини другої статті 24 Закону України «Про приватизацію державного майна».

6. Наявність у підприємства зобов`язань з мобілізаційної підготовки, збереження державної таємниці, забезпечення безпечних умов робіт не є підставою для заборони приватизації відповідного об`єкта. Такі об`єкти приватизуються відповідно до цієї Програми.

Об`єкти, на яких у технологічних процесах використовуються отруйні, радіоактивні речовини, бактеріологічні, біологічні, сильнодіючі хімічні засоби, приватизуються на загальних підставах.

Підготовка підприємств до приватизації

7. Фонд державного майна України разом з органами, уповноваженими управляти державним майном, здійснюють передприватизаційну підготовку підприємств, які віднесені в установленому порядку до таких, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, мають у своєму складі відокремлені чи територіально роздроблені виробництва, розвинену соціальну інфраструктуру, майно, що не підлягає приватизації, структурні підрозділи, у тому числі такі, що реалізують аналогічні або взаємозамінні види товарів (робіт, послуг).

Передприватизаційна підготовка зазначених підприємств здійснюється згідно з планом-графіком, розробленим Фондом державного майна України на підставі пропозицій органів, уповноважених управляти державним майном, який затверджується Кабінетом Міністрів України не пізніше 1 березня 1998 року.

Передприватизаційна підготовка інших підприємств проводиться за спільним рішенням Фонду державного майна України та відповідного органу, уповноваженого управляти державним майном, окремо щодо кожного підприємства.

8. Проекти передприватизаційної підготовки підприємств розробляються органами, уповноваженими управляти відповідним державним майном, і погоджуються з державними органами приватизації до прийняття рішення про їх приватизацію у терміни, визначені планом-графіком.

Щодо підприємств, які займають монопольне становище на загальнодержавному або регіональному товарному ринку, зазначені проекти також погоджуються з органами Антимонопольного комітету України.

9. Передприватизаційна підготовка підприємств може включати:

інвентаризацію об`єктів соціально-культурної та побутової сфери та визначення умов їх подальшого функціонування, передачу в установленому порядку цих об`єктів відповідним радам або (та) їх передачу державним органам приватизації для дальшого продажу відповідно до законодавства;

виявлення державного майна, що не підлягає приватизації, і розроблення умов його подальшого використання;

виявлення високоліквідного майна, яке не використовується у технологічних процесах підприємства, для його подальшого продажу з метою поповнення обігових коштів або (та) для ліквідації заборгованості;

виявлення іншого державного майна, яке тимчасово не використовується, і розроблення пропозицій щодо умов його подальшого використання, здійснення в разі необхідності консервації такого майна у встановленому порядку;

виявлення майна та коштів, які були передані державним підприємством у статутні фонди суб`єктів підприємницької діяльності, та визначення доцільності приватизації таких активів у складі цілісного майнового комплексу державного підприємства;

розроблення проекту плану розвитку підприємства (включаючи аналіз ринків збуту товарів (робіт, послуг), які виробляє та надає підприємство, в разі необхідності проект інвестиційної програми з обгрунтуванням обсягу, строків і видів внесення інвестицій);

підготовку пропозицій реструктуризації боргів підприємства за рахунок цільового пільгового кредитування з коштів позабюджетного Державного фонду приватизації;

виділення зі складу підприємств структурних підрозділів, які можуть функціонувати як окремі підприємства;

здійснення інших заходів.

10. Реорганізація підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, здійснюється державними органами приватизації.

Рішення про реорганізацію об`єкта приватизації приймається на підставі аналізу фінансового стану підприємства, його організаційної структури, ринків збуту товарів (робіт, послуг), які випускаються (надаються) підприємством, пропозиції відповідних органів виконавчої влади, Антимонопольного комітету України, а також висновків комісії з приватизації відповідного об`єкта.

Для розроблення та експертизи проектів реорганізації підприємств державні органи приватизації можуть залучати незалежних консультантів і експертів.

Оплата послуг таких консультантів і експертів здійснюється за рахунок коштів позабюджетного Державного фонду приватизації та коштів підприємств.

Принципи та порядок закріплення у державній власності пакетів акцій відкритих акціонерних товариств (ВАТ)

11. Приватизація ВАТ вважається завершеною з моменту виконання плану приватизації.

12. Плани розміщення акцій ВАТ, створених на базі підприємств, приватизація яких здійснюється згідно з цією Програмою, повинні передбачати відчуження 100 відсотків акцій та 75 або 50 відсотків мінус одна акція. У двох останніх випадках у державній власності може закріплюватись (строком до 5 років) пакет акцій у розмірі відповідно 25 або 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція.

Закріплення у державній власності пакета акцій у розмірі 25 або 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція може здійснюватися щодо ВАТ, створених на базі підприємств, які займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідного виду товару, і підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави.

13. Закріплення у державній власності пакета акцій у розмірі 25 відсотків статутного фонду ВАТ плюс одна акція повинно забезпечувати виконання державою контрольних функцій щодо об`єктів, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, та відповідним чином впливати на прийняття загальними зборами акціонерів рішень з питань, визначених статтею 42 Закону України «Про господарські товариства», а також з питань про:

участь в інших підприємствах та об`єднаннях підприємств;

передачу в заставу, оренду, продаж і відчуження іншими способами майна ВАТ, балансова вартість якого перевищує 25 відсотків статутного фонду ВАТ.

14. Закріплення пакета акцій у державній власності здійснюється у такому порядку:

1) подання до Фонду державного майна України органом, який був уповноважений управляти майном відповідного державного підприємства до прийняття рішення про його приватизацію, обгрунтування доцільності закріплення у державній власності пакета акцій відповідно до пункту 12 цієї Програми.

Обгрунтування повинно містити інформацію про мету тимчасового закріплення пакета акцій у державній власності та методи її досягнення в межах комплексу прав, які виникатимуть у держави за умови закріплення у державній власності пакета акцій у розмірі 25 або 50 відсотків статутного фонду ВАТ плюс одна акція.

Фонд державного майна України відмовляє у закріпленні пакета акцій ВАТ у державній власності у випадках, коли визначені в обгрунтуванні цілі передбачають втручання в господарську діяльність товариства або визначені в обгрунтуванні цілі можливо реалізувати через договірні відносини, а також через економічні, непрямі механізми впливу

(Закінчення на 6—9-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ ПРОГРАМУ ПРИВАТИЗАЦІЇ

(Початок на 5-й стор.).

на роботу ВАТ або ці цілі не можуть бути досягнуті через механізми корпоративного управління, про що інформує Кабінет Міністрів України;

2) надання Фондом державного майна України Кабінету Міністрів України пропозицій щодо закріплення пакета акцій у державній власності на підставі відповідного обгрунтування;

3) прийняття Кабінетом Міністрів України окремо щодо кожного ВАТ рішення про закріплення пакета акцій у державній власності строком до п`яти років.

15. Кабінет Міністрів України з власної ініціативи або за поданням Фонду державного майна України може прийняти рішення про достроковий продаж пакета акцій, закріпленого у державній власності відповідно до пункту 12 цієї Програми. При цьому державні органи приватизації здійснюють продаж акцій способами, встановленими законодавством з питань приватизації.

16. Пакети акцій, що були раніше закріплені у державній власності, підлягають приведенню у відповідність з вимогами цієї Програми, крім пакетів акцій, переданих до статутних фондів державних холдингових компаній.

Фонд державного майна України разом з органами виконавчої влади аналізує діяльність раніше створених холдингових компаній і вносить до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо доцільності подальшого їх функціонування.

17. Умови приватизації об`єктів, приватизація яких згідно з законами здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України, та об`єктів групи Г погоджуються Фондом державного майна України з Кабінетом Міністрів України у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням Фонду державного майна України.

Визначення ціни продажу об`єктів приватизації

18. Оцінка вартості майна об`єктів приватизації здійснюється у порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Державні органи приватизації встановлюють початкові ціни продажу об`єктів приватизації (в тому числі акцій), виходячи з оцінки, здійсненої відповідно до зазначеного порядку.

19. Ринкові ціни на об`єкти приватизації при конкурентних способах їх продажу (на публічних відкритих та біржових торгах, сертифікатних та спеціалізованих аукціонах, конкурсах) складаються в результаті співвідношення попиту і пропозиції в ході продажу. Визначення ринкових цін під час продажу об`єктів способами, що передбачають конкуренцію покупців, проводиться з урахуванням вимог законодавства про приватизацію шляхом підвищення цін пропозиції відносно початкового їх рівня у випадку, коли попит перевищує пропозицію, і шляхом зниження цін пропозиції відносно початкового їх рівня у випадку, коли пропозиція перевищує попит. При цьому ринкові ціни, що склалися під час продажу способами, що передбачають конкуренцію покупців (у тому числі, на сертифікатних аукціонах), можуть бути вищими або нижчими відносно початкових цін.

Особливості визначення ринкової ціни при продажу об`єктів приватизації та затвердження результатів продажу таких об`єктів встановлюються відповідно до порядку, який затверджується Фондом державного майна України.

Врахування вимог екологічної безпеки

20. Під час підготовки планів приватизації (планів розміщення акцій) державні органи приватизації вказують у розділі «Характеристика екологічного стану» результати визначення відповідності діяльності об`єктів вимогам екологічної безпеки.

21. Підготовка необхідних матеріалів для визначення відповідності діяльності об`єктів, які підлягають приватизації, вимогам екологічної безпеки здійснюється у строки, передбачені для підготовки планів приватизації (планів розміщення акцій).

22. Проведення необхідних робіт для визначення відповідності діяльності об`єктів вимогам екологічної безпеки здійснюється підприємствами, що приватизуються, відповідно до порядку, який затверджується Фондом державного майна України і Міністерством охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України.

Додержання вимог антимонопольного законодавства у процесі приватизації

23. З метою створення конкурентного середовища і запобігання монополізації товарних ринків за наявності економічних, технологічних та інших умов повинна здійснюватись реструктуризація підприємств з урахуванням вимог антимонопольного законодавства, в тому числі шляхом поділу, якщо:

підприємство займає монопольне становище на загальнодержавному або регіональному товарному ринку;

до складу підприємства входять структурні підрозділи, які не мають тісного технологічного зв`язку з основним виробництвом і можуть бути виділені у самостійні підприємства.

24. Приватизація підприємств, що займають монопольне становище на загальнодержавному товарному ринку, здійснюється за погодженням з відповідними органами Антимонопольного комітету України у порядку, визначеному Фондом державного майна України та Антимонопольним комітетом України.

25. Перелік підприємств, що займають монопольне становище на загальнодержавному або регіональному товарному ринку, складає Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення.

26. Контроль за додержанням антимонопольного законодавства у процесі приватизації здійснюється Антимонопольним комітетом України відповідно до чинного законодавства.

27. Вимоги щодо додержання антимонопольного законодавства обов`язково зазначаються в умовах проведення конкурсів, відкритих торгів (тендерів), аукціонів тощо.

РОЗДІЛ 3. СПОСОБИ ТА ПОРЯДОК ПРИВАТИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

28. Приватизація майна підприємств здійснюється способами, що визначаються цією Програмою для кожної групи об`єктів.

29. Порядок приватизації майна підприємств агропромислового комплексу визначається положеннями Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі». На ці підприємства поширюються положення, передбачені пунктами 5, 37, 38, 40, 77–83 цієї Програми.

Приватизація невеликих державних підприємств (група А)

30. Продаж об`єктів групи А здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)».

31. Покупець, який став власником об`єкта приватизації групи А і не скористався на момент приватизації об`єкта правом викупу будівлі (споруди, приміщення) у межах займаної цим об`єктом площі, має право викупити відповідну будівлю (споруду, приміщення), якщо на це немає прямої заборони Фонду державного майна України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим (щодо майна, яке належить Автономній Республіці Крим) чи місцевої ради відповідного рівня (щодо об`єктів комунальної власності).

32. За наявності заборони на приватизацію будівлі (споруди, приміщення), в якій розташовано об`єкт приватизації, або у разі відмови покупця від приватизації будівлі (споруди, приміщення), в якій розташовано об`єкт, що приватизується шляхом викупу, зазначені будівлі (споруди, приміщення) передаються у встановленому порядку власникам приватизованих об`єктів в оренду на строк не менше десяти років.

33. У випадку, коли орендарем будівлі (споруди, приміщення) за згодою орендодавця здійснені за рахунок власних коштів поліпшення орендованого об`єкта, які неможливо відокремити від відповідного об`єкта без заподіяння йому шкоди, вартістю не менше 25 відсотків балансової вартості будівлі (споруди, приміщення) орендар одержує право викупу цієї будівлі (споруди, приміщення). Оцінка вартості об`єкта приватизації у цьому випадку здійснюється із застосуванням методу експертної оцінки.

34. У випадку, коли орендарем будівлі (споруди, приміщення) за згодою орендодавця здійснені за рахунок власних коштів поліпшення орендованого об`єкта, які неможливо відокремити від відповідного об`єкта без заподіяння йому шкоди, вартістю до 25 відсотків балансової вартості будівлі (споруди, приміщення), зазначена будівля (споруда, приміщення) виставляється для продажу на аукціоні або за конкурсом. Якщо орендар не стає переможцем аукціону або конкурсу, фактична вартість здійснених поліпшень підлягає компенсації в грошовій формі. Джерелом компенсації є кошти, одержані від продажу об`єкта приватизації на аукціоні, конкурсі.

35. Державні органи приватизації приймають за власною ініціативою рішення про приватизацію об`єктів групи А, які створюються на базі державного майна підприємств, що реструктуризуються; об`єктів, щодо яких знято заборону на приватизацію у встановленому законом порядку, та інших об`єктів, що не були приватизовані.

Приватизація середніх і великих підприємств (групи Б, В, Г)

36. У 1998 році приватизація об`єктів груп Б, В і Г здійснюється шляхом продажу акцій ВАТ, створених на базі державного майна підприємств, зі збереженням передбачених законодавством про приватизацію пільг їх працівникам та особам, які мають право згідно з законодавством на пільгове придбання акцій за номінальною вартістю, та з дотриманням таких квот застосування приватизаційних паперів і компенсаційних сертифікатів:

до 60 відсотків акцій ВАТ, створених на базі об`єктів групи Б;

до 50 відсотків акцій ВАТ, створених на базі об`єктів групи В;

до 25 відсотків акцій ВАТ, створених на базі об`єктів групи Г.

В окремих випадках у разі неможливості додержання встановлених квот застосування приватизаційних паперів та компенсаційних сертифікатів під час приватизації об`єктів групи Г ці квоти можуть бути змінені за рішенням Фонду державного майна України стосовно кожного підприємства окремо.

37. Продаж акцій ВАТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації, здійснюють державні органи приватизації, в тому числі за участю уповноважених ними юридичних осіб, шляхом:

пільгового продажу працівникам підприємств, майно яких приватизується, а також колишнім працівникам цих підприємств, які вийшли на пенсію, звільнені на підставі пункту 1 статті 40 Кодексу законів України про працю і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, особам, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, інвалідам, звільненим у зв`язку з каліцтвом або професійним захворюванням, та працівникам, звільненим за станом здоров`я, а також працівникам соціально-культурних та оздоровчо-лікувальних закладів, що приватизуються у складі підприємств, на балансі яких вони перебувають. Порядок пільгового продажу встановлюється Фондом державного майна України;

продажу громадянам України та посередникам за приватизаційні папери та компенсаційні сертифікати через Національну мережу центрів сертифікатних аукціонів;

продажу за кошти фізичним та юридичним особам на спеціалізованих аукціонах через Національну мережу центрів сертифікатних аукціонів у порядку, що встановлюється Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Антимонопольним комітетом України;

продажу через систему біржової торгівлі згідно з правилами проведення біржових операцій та у порядку, що встановлюються Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Антимонопольним комітетом України;

продажу через позабіржові фондові торговельні системи в порядку, що встановлюється Фондом державного майна України;

продажу пакетів акцій за кошти на аукціонах, що здійснюється Фондом державного майна України та його регіональними відділеннями, в порядку, що встановлюється Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Антимонопольним комітетом України;

продажу пакетів акцій за комерційним та некомерційним конкурсами відповідно до Положення, затвердженого Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України і Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

продажу пакетів акцій на відкритих торгах (тендерах) в порядку, що встановлюється Фондом державного майна України.

Під час проведення конкурсів, аукціонів, торгів щодо майна підприємств, які віднесені в установленому порядку до таких, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, є обов`язковим подання покупцем відомостей згідно з переліком, що встановлюється Фондом державного майна України та Антимонопольним комітетом України.

38. Керівники, їх заступники, головні спеціалісти, керівники структурних підрозділів, державних підприємств (у тому числі корпоратизованих), що перетворюються у процесі приватизації у ВАТ, а також колишні керівники, їх заступники, головні спеціалісти та керівники структурних підрозділів цих підприємств, які на момент проведення приватизації державного підприємства були переведені в результаті реорганізації чи за розпорядженням вищих в порядку підлеглості органів на роботу на інше підприємство, установу, організацію, що не підлягають приватизації, або перейшли на виборну посаду, а також диспетчери підприємств електроенергетики, за умови додержання відповідно до чинного законодавства строків приватизації та корпоратизації, мають право додаткового придбання за кошти акцій товариства за їх номінальною вартістю на загальну суму до п`яти відсотків статутного фонду ВАТ з відстрочкою оплати на один рік після придбання акцій працівниками підприємства. Відстрочка оплати надається за умови внесення не менше 30 відсотків вартості придбаних акцій не пізніше десяти днів після затвердження державним органом приватизації протоколу пільгового продажу. На суму відстрочених платежів нараховуються проценти за обліковою ставкою Національного банку України.

39. Приватизація орендованого державного майна здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію державного майна» з урахуванням вимог цієї Програми.

40. Продаж пакетів акцій способами, визначеними пунктами 37 та 38 цієї Програми, здійснюється відповідно до плану розміщення акцій ВАТ, яким встановлюються квоти продажу кожним способом. При цьому продаж акцій кожним окремим способом може проводитись одночасно з іншими способами.

41. Продаж акцій на конкурсах здійснюється Фондом державного майна України та його регіональними відділеннями самостійно або із залученням юридичних осіб-радників, з якими державні органи приватизації укладають договори про організацію та проведення конкурсів. Добір радників здійснюється на конкурсних засадах у порядку, встановленому Фондом державного майна України.

Радником відповідно до цієї Програми визначається юридична особа (або об`єднання юридичних осіб), яка відповідно до договору з Фондом державного майна України бере на себе зобов`язання щодо надання послуг з підготовки об`єкта до приватизації, пошуку потенційних покупців та організації продажу пакета акцій.

42. Продаж акцій на відкритих торгах (тендерах) здійснюється Фондом державного майна України із залученням на конкурсних засадах уповноважених осіб з проведення торгів (тендерів).

43. З метою ліквідації наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова Кабінет Міністрів України визначає пере-

лік ВАТ, розміри пакетів акцій цих товариств, які пропонуються для продажу за гроші на фондових біржах, та строки їх продажу.

Кошти, що надійдуть на рахунок позабюджетного Державного фонду приватизації від продажу акцій зазначених ВАТ, розподіляються за напрямами:

	(відсотки)
до Харківського обласного фонду ліквідації наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова	—75
виконання Програми відповідно до пункту 81	—22
відшкодування витрат, пов`язаних з продажем акцій	—3

Приватизація об`єктів незавершеного будівництва (група Д)

44. Об`єкти незавершеного будівництва, включаючи законсервовані об`єкти (далі — об`єкти незавершеного будівництва), приватизуються шляхом:

продажу на аукціоні, за конкурсом — за наявності двох і більше покупців;

продажу за наявності одного покупця — безпосередньо цьому покупцеві з забезпеченням ним умов, за яких продається об`єкт.

Об`єкти незавершеного будівництва можуть вноситись до статутного фонду господарського товариства як внесок держави з подальшою його приватизацією в порядку, встановленому установчими документами товариства та законодавством України.

45. Умовою продажу об`єкта незавершеного будівництва може бути завершення будівництва відповідного об`єкта.

46. У разі відсутності заяв на приватизацію об`єкта незавершеного будівництва протягом 30 календарних днів від дня опублікування переліку об`єктів, що пропонуються для продажу, державний орган приватизації приймає рішення про повторний продаж його на аукціоні за конкурсом. При цьому можуть бути змінені умови продажу, включаючи зменшення початкової ціни, але не більш як на 50 відсотків.

47. Громадянам та юридичним особам України, які відповідно до законодавства України є покупцями об`єктів незавершеного будівництва, після сплати ними 50 відсотків вартості цих об`єктів надається розстрочка платежу на строк до п`яти років. На суму відстроченого платежу нараховуються відсотки за обліковою ставкою Національного банку України.

48. У разі відсутності заяв на приватизацію об`єкта незавершеного будівництва, який пропонується для повторного продажу на аукціоні, за конкурсом, то з метою завершення будівництва за рішенням державних органів приватизації такий об`єкт може передаватись як внесок держави до статутного фонду господарського товариства з подальшою його приватизацією у порядку, встановленому установчими документами товариства та законодавством.

При цьому переважне право на придбання акцій (часток, паїв) такого господарського товариства, які є у державній власності, надається учасникам господарського товариства, до статутного фонду якого було передано об`єкт незавершеного будівництва. У разі відмови інших учасників товариства від приватизації зазначених акцій (часток, паїв), які є у державній власності, вони приватизуються у порядку, встановленому законодавством.

49. Вартість об`єкта незавершеного будівництва для продажу на аукціоні, за конкурсом, для передачі до статутного фонду господарського товариства визначається за даними балансу без врахування індексації основних фондів.

50. У разі якщо будівництво об`єкта незавершеного будівництва фінансувалося за рахунок власних коштів державного підприємства, зазначеному підприємству перераховуються 100 відсотків коштів, одержаних від приватизації цього об`єкта, за виключенням коштів, витрачених на проведення приватизації.

51. У разі якщо будівництво об`єкта незавершеного будівництва фінансувалося за рахунок коштів централізованих капіталовкладень, підприємству, на території якого розташований об`єкт, перераховується 65 відсотків коштів, одержаних від приватизації цього об`єкта.

52. У разі якщо будівництво об`єкта незавершеного будівництва фінансувалося за рахунок власних коштів державного підприємства та коштів централізованих капіталовкладень, зазначеному підприємству перераховується частина коштів, отриманих від приватизації цього об`єкта, яка відповідає його вкладу у будівництво, а також 65 відсотків залишку коштів, які отримані від приватизації об`єкта. Зазначені кошти використовуються державними підприємствами тільки на поповнення обігових коштів, технічне переозброєння виробництва, освоєння нових технологій та здійснення природоохоронних заходів.

53. Кошти, одержані від продажу об`єктів незавершеного будівництва, що споруджувалися відповідно до Чорнобильської будівельної програми, за виключенням витрат на проведення приватизації, перераховуються у встановленому порядку до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення.

54. Органи, що уповноважені управляти державним майном, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації щоквартально складають переліки об`єктів незавершеного будівництва, що підлягають приватизації, та передають їх відповідним державним органам приватизації для прийняття рішення щодо приватизації.

Приватизація майна ліквідованих державних підприємств та підприємств-банкрутів (група Д)

55. Майно державних підприємств, визнаних за рішенням суду банкрутами, а також майно державних піприємств, ліквідованих за рішенням органу, уповноваженого управляти державним майном, та визначене ліквідаційною комісією для продажу, передається до Фонду державного майна України (його регіональних відділень) для подальшої його реалізації.

56. Зазначене майно передається до державного органу приватизації за актом прийому-передачі.

У разі ліквідації державного підприємства за рішенням органу, уповноваженого управляти державним майном, акт прийому-передачі підписується головою ліквідаційної комісії, створеної цим органом, і представником державного органу приватизації.

Акт прийому-передачі майна державного підприємства-банкрута підписується головою ліквідаційної комісії, яка призначається судом, та представником державного органу приватизації.

57. Продаж зазначеного у пункті 55 цієї Програми майна здійснюється виключно на аукціонах за кошти.

Приватизація акцій (часток, паїв), що належать державі, в підприємствах змішаної власності (група Е)

58. У разі відсутності згоди недержавних засновників (учасників) підприємств зі змішаною власністю на перетворення такого підприємства у ВАТ державна частка (пай) у цьому підприємстві приватизується шляхом продажу її на аукціоні, за конкурсом та іншими конкурентними способами продажу у порядку, встановленому законодавством України.

59. Приватизація часток (паїв, акцій), що належать державі у майні підприємств з іноземними інвестиціями, здійснюється відповідно до установчих документів цих підприємств та в порядку, що визначається Фондом державного майна України та погоджується з Антимонопольним комітетом України.

60. Не заборонені до приватизації цінні папери, паї та інше майно, що не ввійшло до статутних фондів або не було враховано при оцінці вартості об`єкта приватизації, приватизуються шляхом продажу через систему біржової торгівлі, на аукціоні, за конкурсом у порядку, встановленому законодавством України. Цінні папери, які були вилучені під час проведення оцінки вартості майна об`єкта приватизації та передані державним органом приватизації в управління Міністерству фінансів України, продаються на фондовій біржі в порядку, що визначається Фондом державного майна України та Міністерством фінансів України.

61. Продаж цінних паперів, паїв, іншого майна, що є державною власністю і входить до складу майна господарюючих суб`єктів зі змішаною власністю, розташованих за кордоном, здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України відповідно до установчих документів цих суб`єктів та у порядку, що визначається Фондом державного майна України.

62. Акції (частки, паї), інше майно, що є державною власністю та перебуває на балансі недержавних підприємств та організацій, визначаються у порядку, що встановлюється Фондом дежавного майна України, і приватизуються шляхом продажу через систему біржової торгівлі, на аукціоні, за конкурсом у порядку, встановленому законодавством України.

63. Акції (частки, паї), що належать державі у майні міжгосподарських підприємств та створених на їх базі господарських товариств, приватизуються в порядку, що визначається Фондом державного майна України за погодженням з Антимонопольним комітетом України.

Приватизація об`єктів групи Ж

64. Приватизація майна об`єктів, віднесених до групи Ж, здійснюється способами, передбаченими цією Програмою.

65. Способи приватизації майна об`єктів соціальної сфери, види господарських товариств, що створюються при цьому, порядок приватизації акцій (часток) господарського товариства, які є у державній власності, визначаються Фондом дежавного майна України в залежності від їх галузевої ознаки та вартості.

66. Приватизація майна об`єктів соціальної сфери здійснюється за умови гарантованого забезпечення населення адміністративно-територіальної одиниці надалі послугами об`єктів соціальної сфери на рівні не нижче встановлених державою нормативів.

67. Під час приватизації об`єктів соціальної сфери не дозволяється:

руйнування цілісних майнових комплексів, навчальних, наукових та технологічних циклів;

перепрофілювання об`єктів соціальної сфери у строк, встановлений планом приватизації або договором купівлі-продажу з урахуванням пропозицій органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та профспілок, але не менше десяти років;

погіршення та зниження обсягів і рівня соціально-культурного обслуговування населення;

порушення прав громадян, у тому числі права на освіту, охорону здоров`я, інформацію, заняття фізичною культурою і спортом тощо;

зміна призначення об`єктів освіти, фізичної культури і спорту, які належали підприємствам і відомствам.

68. При достатньому економічному обгрунтуванні у встановленому Фондом державного майна України порядку можливе перепрофілювання об`єктів соціальної сфери без зміни їх призначення щодо надання соціальних послуг.

69. Державні органи приватизації за поданням відповідних органів, уповноважених управляти майном об`єктів соціальної сфери, що належать до державної власності, та майном, що належить Автономній Республіці Крим, щоквартально затверджують переліки об`єктів, що підлягають приватизації, за погодженням з відповідними державними адміністраціями.

70. Рішення про приватизацію об`єктів соціальної сфери, занесених до переліків, зазначених у пункті 69 цієї Програми, приймається державними органами приватизації на підставі заяв покупців або за власною ініціативою.

Приватизація науково-дослідних підприємств

71. Приватизація науково-дослідних інститутів, науково-дослідних та проектних організацій і підрядних реставраційних підприємств здійснюється шляхом продажу акцій ВАТ, створених на базі їх майна способами, передбаченими цією Програмою. Закріплення пакетів акцій вказаних об`єктів у державній власності, у випадку, коли об`єкт відповідає вимогам пункту 12 цієї Програми, здійснюється у порядку, встановленому цією Програмою.

При цьому квота обов`язкового застосування приватизаційних паперів та компенсаційних сертифікатів встановлюється не менше розміру, який забезпечує пільговий продаж особам, що мають таке право відповідно до законодавства України про приватизацію.

Оцінка вартості майна науково-дослідних інститутів, науково-дослідних та проектних організацій і підрядних реставраційних підприємств здійснюється з урахуванням нематеріальних активів, вартість яких визначається експертним шляхом, у порядку, що встановлюється Фондом державного майна України та Міністерством України у справах науки і технологій.

Особливості приватизації готелів

72. Приватизація готелів у 1998 році здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» з урахуванням таких особливостей:

оцінка вартості майна здійснюється з урахуванням нематеріальних активів, вартість яких визначається експертним шляхом;

продаж здійснюється виняткою на аукціонах, комерційних та некомерційних конкурсах, відкритих торгах (тендерах) з обов`язковим збереженням профілю їх діяльності.

Приватизація готелів, рішення про приватизацію яких прийнято до набуття чинності цією Програмою, здійснюється з урахуванням таких особливостей:

закріплення акцій у державній власності в планах приватизації (планах розміщення акцій) не передбачається;

продаж пакета акцій, який є у державній власності, здійснюється на аукціонах, комерційних та некомерційних конкурсах або відкритих торгах (тендерах) за кошти.

Приватизація об`єктів на території, що постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи

73. Приватизація об`єктів, розташованих у зоні гарантованого добровільного відселення з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи». Оцінка вартості майна таких об`єктів здійснюється за даними балансу без урахування потенційної прибутковості та без застосування експертної оцінки.

74. Працівники об`єктів, розташованих у зоні гарантованого добровільного відселення з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, зазначені у абзаці другому пункту 37 Програми та прирівняні до них особи, мають право на придбання будь-якого пакета акцій (будь-якої частки майна — для об`єктів групи А) цього об`єкта за номінальною вартістю.

75. Об`єкти, розташовані у зоні безумовного (обов`язкового) відселення, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, приватизації не підлягають.

РОЗДІЛ 4. ЗАВДАННЯ ЩОДО ОБСЯГІВ ПРИВАТИЗАЦІЇ НА 1998 РІК ОБСЯГИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

76. Обсяги приватизації в Україні на 1998 рік:

Група об`єктів	Б, В, Г	Д	Е
Кількість об`єктів приватизації	973	400	300

Обсяги приватизації в Україні на 1998 рік включають об`єкти груп Б, В, Г, що були заплановані на 1997 рік, але продаж акцій яких не розпочато.

Перелік конкретних об`єктів визначається Фондом державного майна України.

77. Обсяги приватизації об`єктів груп Б, В, Г по регіонах:

Регіони	Кількість об`єктів
Автономна Республіка Крим	23
Області:	
Вінницька	45
Волинська	22
Дніпропетровська	71
Донецька	79
Житомирська	41
Закарпатська	27
Запорізька	45
Івано-Франківська	16
Київська	45
Кіровоградська	45
Луганська	71
Львівська	33
Миколаївська	33
Одеська	39
Полтавська	38
Рівненська	14
Сумська	28
Тернопільська	35
Харківська	54
Херсонська	19
Хмельницька	38
Черкаська	47
Чернівецька	9
Чернігівська	20
м. Київ	34
м. Севастополь	2
Усього:	973

(Закінчення на 8—9-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ ПРОГРАМУ ПРИВАТИЗАЦІЇ

(Початок на 5—7-й стор.).

78. Обсяги приватизації майна об`єктів групи Б, В, Г, що належить до сфери управління органів виконавчої влади:

Органи управління	Кількість об`єктів
Мінвуглепром України	94
Мінпромполітики України	99
Укрбудматеріали	12
Держнафтогазпром	5
Мінтранс України	44
Держкомзв`язку України	1
Мінагропром України	616
Держкомрибгосп України	32
Інші	70
Усього:	973

Фінансові результати виконання Програми

79. Кошти, одержані від продажу державного майна та майна, що належить Автономній Республіці Крим, інші надходження, безпосередньо пов`язані з процесом приватизації та кредитуванням підприємств (від покупців за подання заяви на приватизацію; реєстраційний збір за реєстрацію покупців на участь в аукціоні, конкурсі, суми штрафних санкцій за несвоєчасні розрахунки за придбані об`єкти приватизації; проценти за надані кредити; надходження від продажу патентів на право оренди приміщень; відсотки, нараховані на суму відстрочених платежів тощо), зараховуються до позабюджетного Державного фонду приватизації, позабюджетного фонду приватизації Автономної Республіки Крим.

80. Кошти, одержані від продажу державного майна (крім об`єктів незавершеного будівництва та об`єктів соціальної сфери), та інші надходження, безпосередньо пов`язані з процесом приватизації та кредитуванням підприємств, розподіляються за напрямами:

	(відсотки)
Державний бюджет України	80,0
Кредитування технічного переозброєння підприємств та створення нових робочих місць (рефінансування технічного розвитку і реструктуризація заборгованості підприємств та фінансування реструктуризації підприємств тощо), на придбання акцій (часток, паїв) господарських товариств у разі збільшення їх статутного фонду	10,0
На розвиток підприємництва	5,0
Виконання Програми	5,0

81. Розрахунок витрат коштів позабюджетного Державного фонду приватизації на виконання цієї Програми:

	(відсотки від суми на виконання Програми)
а) створення і функціонування єдиної комп`ютерної мережі державних органів приватизації	4
б) створення Національної депозитарної системи в Україні	2
в) утримання мережі центрів проведення сертифікатних аукціонів	19
г) відшкодування витрат, пов`язаних з приватизацією та інформаційним забезпеченням процесу приватизації — всього	75
у тому числі:	
оплата послуг сторонніх осіб та організацій, залучених до роботи, пов`язаної з приватизацією	25
проведення інформаційно-пропагандистської діяльності по висвітленню приватизаційних процесів в Україні у засобах масової інформації	12
оплата господарських витрат та господарсько-договірних робіт (видатки на зв`язок, утримання та оренду транспорту, придбання інформаційно-довідникової та передплатної літератури, канцелярські видатки, оплата ремонту приміщень, придбання програмної продукції, оплата комунальних послуг, оплата представницьких та інших непередбачених витрат)	17
придбання обчислювальної техніки, засобів зв`язку, оргтехніки, транспорту, обладнання та інвентарю	6
матеріальне заохочення працівників державних органів приватизації	6
фінансування витрат, пов`язаних з забезпеченням міжнародної діяльності у справах приватизації	0,5
видання державного інформаційного бюлетеня про приватизацію	1,5
кадрове, соціально-побутове забезпечення та навчання	7
Усього:	100

82. Кошти, одержані від продажу об`єктів соціальної сфери, розподіляються за напрямами:

	(відсотки)
Державний бюджет України (на фінансування соціальних програм розвитку та утримання об`єктів соціальної сфери)	95,0
Відшкодування витрат, пов`язаних з приватизацією	5,0
У разі, якщо об`єкти соціальної сфери або інші об`єкти приватизації виділяються з балансів підприємств:	
у Державний бюджет України	30,0
відшкодування витрат, пов`язаних з приватизацією	5,0
підприємству, на балансі якого перебував об`єкт соціальної сфери, або інші об`єкти приватизації	65,0

83. У 1998 році плануються надходження від приватизації майна державних підприємств до Державного бюджету України у розмірі 1040 млн. гривень.

РОЗДІЛ 5. ПІСЛЯПРИВАТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Захист прав акціонерів у процесі приватизації та післяприватизаційний період

84. Всі прості іменні акції відповідного ВАТ є рівнозначними за обсягом прав акціонерів і розміром дивідендів, що виплачуються за ними.

85. Право голосу за акціями може бути передано акціонером іншій фізичній або юридичній особі виключно за довіреністю, виданою з додержанням вимог законодавства.

86. До виконання плану приватизації (розміщення акцій) та внесення до реєстру акціонерів відповідної інформації, ВАТ і державним органам приватизації забороняється:

відчужувати майно, включене до статутного фонду ВАТ, якщо вартість зазначеного майна перевищує 25 відсотків вартості активів ВАТ;

приймати рішення про здійснення додаткового випуску акцій ВАТ;

змінювати номінальну вартість та кількість акцій ВАТ (крім випадків дроблення акцій за підсумками аукціону);

відмовляти акціонерам або їх представникам в реєстрації для участі в загальних зборах акціонерів, якщо вони мають документи, що засвідчують їх права акціонерів, а саме: акції, сертифікати акцій, виписки з реєстру акціонерів, довіреності, витяги з протоколів сертифікатних аукціонів, а також встановлювати будь-які обмеження щодо їх участі у зборах;

відмовляти в перереєстрації акцій на ім`я нового власника за наявності передбачених законодавством документів, що підтверджують перехід права власності на акції до нового власника.

87. Забороняється встановлення у статуті товариства мінімальної кількості акцій, яка надає право голосу на загальних зборах.

88. До виконання плану приватизації (плану розміщення акцій) рішення про участь ВАТ у холдингових компаніях, об`єднаннях підприємств та промислово-фінансових групах, поділ ВАТ та про його внески до статутних фондів інших господарюючих суб`єктів приймається більшістю у 3/4 голосів акціонерів, які беруть участь у загальних зборах.

89. Забороняється встановлення емітентом непередбачених законодавством обмежень щодо відчуження акціонером ВАТ акцій, придбаних ним у процесі приватизації.

90. ВАТ, створене у процесі приватизації, зобов`язане здійснити оцінку, виходячи з балансової вартості активів товариства, та викуп акцій акціонерів, які вимагають цього у випадку, коли ці акціонери голосували проти прийняття загальними зборами таких рішень:

про реорганізацію ВАТ;

про укладення угод або кількох взаємопов`язаних угод щодо придбання або відчуження майна ВАТ, вартість якого перевищує 50 відсотків балансової вартості активів товариства на дату прийняття такого рішення.

Післяприватизаційна підтримка підприємств

91. Фондом державного майна України здійснюється фінансова та організаційно-правова підтримка приватизованих підприємств та ВАТ, державна частка в статутних фондах яких не перевищує 25 відсотків плюс одна акція.

92. Фінансова післяприватизаційна підтримка підприємств здійснюється шляхом надання в межах коштів, отриманих від продажу майна відповідного підприємства, пільгових кредитів строком до п`яти років на умовах повернення, платності та цільового використання для технічного переозброєння, створення нових робочих місць, реструктуризації прострочених боргів. Пільгові кредити з позабюджетного Державного фонду приватизації підприємствам, які мають прострочену заборгованість перед Державним бюджетом України, не надаються.

93. Джерелом кредитування є кошти позабюджетного Державного фонду приватизації в частині, яка передбачається відповідно до цієї Програми.

Кредити надаються під заставу ліквідних активів підприємства уповноваженими банками в порядку, встановленому Фондом державного майна і Національним банком України.

Пропозиції щодо отримання та використання кредиту надаються у вигляді бізнес-плану з обгрунтованим графіком повернення кредиту і сплати відсотків по кредиту, а також затвердженого відповідним органом ВАТ переліку майна, що передаватиметься під заставу.

94. Кабінет Міністрів України спрямовує кошти, отримані від продажу державного майна, що передбачені на розвиток підприємництва, на фінансування заходів, спрямованих на розвиток підприємництва в Україні, фінансування програм підтримки вітчизняного товаровиробника.

95. Справа про банкрутство ВАТ, створених у процесі приватизації, продаж акцій яких розпочався, може бути порушена лише після закінчення приватизації (виконання плану розміщення акцій).

Управління ВАТ, у статутному фонді яких є державна частка

96. Управління ВАТ, у статутному фонді яких є державна частка, здійснюється шляхом участі уповноважених представників, визначених у встановленому порядку, в діяльності органів управління такого ВАТ — спостережної ради та ревізійної комісії, створення яких для всіх ВАТ, у статутному фонді яких є державна частка, є обов`язковим, та загальних зборів акціонерів.

97. Державні органи приватизації здійснюють: формування органів управління ВАТ, створених у процесі приватизації, —виконавчого органу (правління), ради акціонерного товариства (спостережної ради), ревізійної комісії, які діють до перших загальних зборів акціонерів; розробляють та затверджують установчі документи таких ВАТ; визначають строк та місце проведення перших загальних зборів акціонерів; надають право представляти інтереси держави на зборах акціонерів; проводять конкурси з відбору уповноваженої особи з управління державною часткою у статутному фонді ВАТ.

98. Перші загальні збори акціонерів ВАТ, створеного у процесі приватизації, скликаються його правлінням після виконання плану приватизації (плану розміщення акцій) або продажу більше, ніж 60 відсотків акцій ВАТ.

До порядку денного перших загальних зборів акціонерів ВАТ обов`язково включаються такі питання:

обрання органів управління товариства;

звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства;

звіт ревізійної комісії та головного бухгалтера товариства;

порядок розподілу прибутку та заходи щодо погашення боргових зобов`язань товариства;

визначення стратегії розвитку та основних напрямів діяльності товариства.

99. Загальні збори акціонерів ВАТ, у статутному фонді яких є державна частка, проводяться не рідше одного разу на рік. На загальних зборах повинні розглядатися і ставитися на голосування питання щодо нарахування дивідендів на акції товариства, а також питання, пов`язані з виконанням рішень Кабінету Міністрів України. Відповідальність за підготовку і проведення загальних зборів відповідно до положень законодавства України і цієї Програми покладається на голову правління ВАТ.

100. У випадку, коли голова правління ВАТ, у статутному фонді якого є державна частка, порушує положення законодавства та статуту товариства, його повноваження можуть бути припинені спостережною радою, яка приймає рішення щодо призначення нового голови правління, якщо це передбачено статутом.

101. Склад спостережної ради ВАТ, у статутному фонді якого є державна частка, формується залежно від складу акціонерів ВАТ і повинен забезпечувати їх пропорційне представництво у спостережній раді, у тому числі представництво держави. У разі обрання до спостережної ради товариства представників держави до складу спостережної ради ВАТ входять представники Кабінету Міністрів України або органу, визначеного Кабінетом Міністрів України, і Фонду державного майна України.

102. У разі закріплення у державній власності пакета акцій ВАТ у розмірі 50 відсотків плюс одна акція головою спостережної ради ВАТ призначається особа, кандидатуру якої рекомендовано Прем`єр-міністром України або відповідним віце-прем`єр-міністром України.

103. Засідання спостережної ради ВАТ, у статутному фонді якого є державна частка, проводяться не рідше одного разу на три місяці, якщо інше не передбачено статутом товариства. Обов`язковими для розгляду на її засіданнях є питання фінансового стану ВАТ, включаючи своєчасність виплати заробітної плати працівникам, збереження майна ВАТ і виконання рішень загальних зборів акціонерів. За результатами розгляду цих питань спостережна рада може поставити на загальних зборах акціонерів питання щодо переобрання правління ВАТ. У разі закріплення у державній власності пакета акцій ВАТ у розмірі 50 відсотків плюс одна акція рішення про позачергові загальні збори акціонерів приймає голова спостережної ради ВАТ, якщо це передбачено статутом товариства.

104. В окремих випадках за рішенням Кабінету Міністрів України право управління пакетом акцій ВАТ, закріплених у державній власності, може бути передано визначеній на конкурсних засадах юридичній (недержавній) або фізичній уповноваженій особі в порядку, встановленому Фондом державного майна України, Міністерством економіки України, Антимоно-

польним комітетом України та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Передача пакета акцій в управління інвестору може здійснюватись без проведення конкурсу, якщо передача пакета акцій в управління передбачена умовами продажу пакетів акцій за конкурсом.

Уповноважена особа, яка відповідно до цього пункту отримала право на здійснення функцій з управління акціями ВАТ, що перебувають у державній власності, зобов`язана перерахувати до позабюджетного Державного фонду приватизації кошти в сумі десяти відсотків вартості акцій, щодо яких їй надаються функції з управління. Зазначені кошти залишаються на рахунку позабюджетного Державного фонду приватизації і не підлягають вилученню до Державного бюджету України та місцевих бюджетів.

105. Особа, уповноважена від імені держави управляти пакетом акцій, представляє державу в органах управління ВАТ, призначається головою спостережної ради (у разі закріплення у державній власності більше, ніж 50 відсотків акцій) або може бути обрана членом спостережної ради ВАТ.

Уповноваженою особою не може бути об`єднання підприємств або посадова особа холдингу, до складу якої входить товариство.

106. Статутний фонд уповноваженої особи — юридичної особи, не може бути меншим п`яти відсотків розміру номінальної вартості пакета акцій, що передається уповноваженій особі в управління.

107. Представники органу виконавчої влади, Фонду державного майна України чи юридичної особи, а також фізичні особи, які претендують на право здійснення функцій управління пакетами акцій ВАТ, що перебувають у державній власності, повинні мати відповідний сертифікат (диплом).

Для забезпечення відповідного рівня підготовки уповноважених осіб Фонд державного майна України, Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку і Міністерство економіки України організовують їх навчання у навчальних закладах, акредитованих Міністерством освіти України.

Навчальні програми з підготовки уповноважених осіб затверджуються навчальними закладами за погодженням з Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку і Міністерством економіки України.

108. Фонд державного майна України у встановленому порядку здійснює облік:

контрактів з головами правлінь ВАТ, укладених до перших зборів акціонерів;

уповноважених осіб, що здійснюють функції управління акціями, закріпленими у державній власності.

109. У межах виконання повноважень, визначених пунктами 96—108 Фонд державного майна України погоджує свої рішення з Кабінетом Міністрів України та забезпечує виконання рішень Кабінету Міністрів України з питань управління об`єктами державної власності.

РОЗДІЛ 6. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Організаційне забезпечення виконання Програми

110. Фонд державного майна України, центральні та місцеві органи виконавчої влади здійснюють заходи щодо підготовки та подання пропозицій Кабінету Міністрів України відносно плану-графіка передприватизаційної підготовки підприємств, який затверджується до 1 березня 1998 року.

111. Фонд державного майна України у двотижневий термін після набрання чинності цією Програмою доводить до регіональних відділень та представництв Фонду, заінтересованих центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів Антимонопольного комітету України графік приватизації об`єктів, включених до завдань, визначених цією Програмою, з розподілом повноважень щодо їх приватизації між Фондом та його регіональними відділеннями.

У разі якщо приватизацію об`єкта проводить Фонд державного майна України, до складу комісії з приватизації включається також представник відповідного регіонального відділення Фонду з правом дорадчого голосу.

112. Фонд державного майна України забезпечує підготовку і перепідготовку працівників державних органів приватизації та органів виконавчої влади з питань реалізації цієї Програми.

113. Кабінет Міністрів України разом з Фондом державного майна України здійснює заходи щодо підготовки та внесення в установленому порядку пропозицій про внесення змін до відповідних законів стосовно:

звільнення від оподаткування операцій з приватизації державного майна, а також звільнення від оподаткування інвестицій у відповідні товариства, що вносяться на виконання інвестиційних умов приватизації (умов договору купівлі-продажу);

незастосування митних та податкових платежів при здійсненні операцій імпорту та експорту капіталу, якщо він використовується для придбання майна у процесі приватизації;

звільнення від оподаткування операцій, пов`язаних з післяприватизаційною фінансовою підтримкою приватизованих підприємств, а також звільнення від оподаткування операцій зі сплати процентів з пільгових кредитів, наданих приватизованим підприємствам з позабюджетного державного фонду приватизації, що зараховуються до Державного бюджету України чи до валютних резервів Національного банку України;

врегулювання використання надр, корисних копалин, водних та інших природних ресурсів суб`єктами підприємницької діяльності, в тому числі підприємствами, що приватизуються.

Кабінету Міністрів України разом з Фондом державного майна України вжити заходів щодо:

вдосконалення механізмів оцінки та інвентаризації майна, обліку активів підприємств, що приватизуються, забезпечення використання ринкових методів визначення ціни продажу об`єктів приватизації;

забезпечення переважного використання доходів від приватизації для поповнення Державного бюджету України та фінансування приватизованого сектора економіки і встановлення сприятливого для підприємств відсотка за пільгові кредити з державного позабюджетного фонду приватизації;

організаційно-правової взаємодії державних органів приватизації та правоохоронних і судових органів з ініціювання та вирішення майнових, фінансово-боргових і приватизаційних спорів, виконання судових рішень, захисту прав власності України.

Законодавче забезпечення виконання Програми

114. Для забезпечення виконання Програми Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна України разом з іншими міністерствами і відомствами розробляє проекти законів і нормативно-правових актів.

Проекти законів

№ п/п	Проекти законів України	Розробники	Строк розроблення	Строк внесення на розгляд Верховної Ради України
1.	Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного майна»	Фонд державного майна, Мін`юст	У місячний термін з дня набрання чинності цим Законом	У двомісячний термін з дня набрання чинності цим Законом
2.	Про внесення змін до Закону України «Про підприємництво»	Мінвуглепром, Мінпромполітики, Держкомгеології, Фонд державного майна, Мін`юст	-"-	-"-
3.	Про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств»	Державна податкова адміністрація, Мінфін, Фонд державного майна, Мін`юст	-"-	-"-
4.	Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість»	Державна податкова адміністрація, Мінфін, Фонд державного майна, Мін`юст	-"-	-"-

Проекти постанов Кабінету Міністрів України

№ п/п	Проекти постанов Кабінету Міністрів України	Розробники	Строк розроблення	Строк внесення на розгляд Кабінету Міністрів України
1.	Щодо порядку передприватизаційної підготовки підприємств	Фонд державного майна, Мінекономіки, Мін`юст	У місячний термін з дня набрання чинності цим Законом	У двомісячний термін з дня набрання чинності цим Законом
2.	Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Методики оцінки державного майна» (щодо оцінки вартості майна науково-дослідних інститутів, науково-дослідних і проектних організацій і підрядних реставраційних підприємств з урахуванням нематеріальних активів)	Фонд державного майна, Мінфін, Мін`юст	-"-	-"-
3.	Про використання коштів, отриманих від приватизації, на розвиток підприємництва та підтримку вітчизняного товаровиробника	Держпідприємництво, Фонд державного майна, Мінфін, Мін`юст	-"-	-"-

Проекти нормативно-правових актів Фонду державного майна, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади

№ п/п	Проекти нормативно-правових актів	Розробники	Строк розроблення	Строк затвердження
1.	Порядок продажу пакетів акцій за кошти на відкритих грошових аукціонах	Фонд державного майна, ДКЦПФР	У місячний термін з дня набрання чинності цим Законом	У двомісячний термін з дня набрання чинності цим Законом
2.	Порядок залучення радників для здійснення продажу акцій за конкурсами	Фонд державного майна	-"-	-"-
3.	Положення про порядок приватизації об`єктів соціальної сфери	Фонд державного майна	-"-	-"-
4.	Порядок продажу акцій за кошти через Національну мережу центрів сертифікатних аукціонів	Фонд державного майна, ДКЦПФР, Антимонопольний комітет	-"-	-"-

Інформаційне забезпечення процесу приватизації

115. Фонд державного майна України разом з Міністерством інформації України, Державним комітетом телебачення і радіомовлення України, Державним інформаційним агентством України, Державним комітетом зв`язку України, Державним спеціалізованим комерційним ощадним банком України здійснюють заходи щодо інформування громадян України та іноземних держав про умови приватизації в Україні.

116. Фонд державного майна України, його регіональні відділення та представництва публікують інформацію про приватизацію, передбачену законодавством про приватизацію, у строки та порядку, визначені законодавством.

117. Інформація про строки та умови проведення відкритих торгів (тендерів) має бути опублікована в інформаційних бюлетенях державних органів приватизації, центральній та місцевій пресі не пізніш як за 30 календарних днів до дати проведення торгів.

118. Голова Фонду державного майна України, керівники регіональних відділень та представництв Фонду несуть персональну відповідальність за своєчасність та повноту інформації щодо об`єктів, які приватизуються.

Заходи щодо завершення обігу приватизаційних паперів

119. Видача приватизаційних майнових сертифікатів та компенсаційних сертифікатів здійснюється відповідно до законодавства до 1 липня 1998 року.

120. Кінцевий термін використання приватизаційних майнових сертифікатів та компенсаційних сертифікатів у процесі приватизації відповідно до законодавства — 31 грудня 1998 року.

121. Протягом 1998 року Кабінет Міністрів України разом з Національним банком України, Фондом державного майна України вживають заходів щодо запровадження механізму погашення невикористаних приватизаційних майнових сертифікатів.

122. Після списання коштів з позабалансових рахунків позабюджетного Державного фонду приватизації приватизаційні майнові сертифікати в паперовій формі передаються до архіву. Строк їх зберігання становить п`ять років. За розпорядженням Національного банку України приватизаційні майнові сертифікати знищуються у порядку, встановленому Національним банком України для знищення грошових знаків.

Контроль за виконанням Програми

123. Контроль за виконанням цієї програми здійснюють Президент України, Верховна Рада України, Рахункова палата, Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна України, інші органи виконавчої влади та правоохоронні органи в межах своєї компетенції, визначеної законодавством.

124. Фонд державного майна України не рідше, ніж один раз на квартал заслуховує звіти керівників структурних підрозділів Фонду та його регіональних відділень про виконання вимог та завдань цієї Програми, організовує моніторинг виконання Програми.

125. Фонд державного майна України залучає до планових перевірок діяльності регіональних відділень та представництв Фонду представників правоохоронних органів.

126. Контроль за виконанням цієї Програми здійснюють:

а) Верховна Рада України — шляхом заслуховування на своїх засіданнях та на засіданнях комітетів і комісій Верховної Ради України звітів Фонду державного майна України та органів виконавчої влади;

б) Рахункова палата — шляхом планових перевірок використання коштів Державного бюджету України;

в) Кабінет Міністрів України — шляхом періодичного заслуховування на своїх засіданнях керівників органів виконавчої влади, Уряду Автономної Республіки Крим;

г) Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації — шляхом попереднього розгляду проектів нормативно-правових актів Фонду державного майна України та надання висновків до них.

127. Фонд державного майна України:

щоквартально подає Верховній Раді України, Рахунковій палаті та Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про хід приватизації;

щомісячно інформує Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством, Спеціальну контрольну комісію Верховної Ради України з питань приватизації та Кабінет Міністрів України про виконання цієї Програми.

128. Персональна відповідальність за виконання завдань Програми покладається на:

Голову Фонду державного майна України, керівників органів виконавчої влади, уповноважених управляти державним майном —щодо приватизації майна, яке перебуває у державній власності;

Голову Фонду майна Автономної Республіки Крим, керівників органів виконавчої влади, уповноважених управляти майном, що належить Автономній Республіці Крим — щодо приватизації майна, що належить Автономній Республіці Крим.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Реформи на селі: що ми від них чекаємо?

***У** ЦІ весняні дні, коли не тільки багато політиків, а й представники управлінської ланки — згори донизу — б'ються над тим, як провести вибори, як пробитися до парламенту та органів місцевої влади, селянина мучить інше: як виорати, як посіяти, як зробити так, щоб поля не плодили бур'яни, а дали вдосталь хліба і до хліба, без чого і політика — не політика.*

А ситуація на селі критична, як ніколи. Аграрії не тільки знову залишилися без насіння, без добрив, техніки, пального, а й зі страхом чекають, що ось-ось підвищаться ціни на електроенергію, газ, комунальні послуги, що може призвести до краху навіть тих господарств, які ще дивом тримаються на плаву.

Кажуть, село бідує від того, що в ньому поволі йдуть реформи. А я, як спеціаліст сільського господарства, хочу запитати: а чи взагалі починалися зміни в аграрному секторі економіки? Адже реформи тільки тоді можна назвати реформами, коли ми чітко знаємо, що хочемо від них, бачимо їх початок і кінець, прораховуємо, скільки вони дадуть додаткових робочих місць, наскільки підніметься виробництво тваринницької продукції, рослинництва, як запрацює переробна промисловість. Зрештою, що матимуть люди від перебудови аграрного сектора. Чи маємо ми такі розрахунки?

Отож стверджую: ми тільки підходимо до глибокого реформування в агропромисловому комплексі — на базі розпаювання землі, отримання майнових та земельних сертифікатів.

При цьому хочу застерегти: ці папери ні в якому разі не можна об'єднувати, як це пропонує Міністерство юстиції. Майнові та земельні сертифікати — зовсім різні речі, у них зовсім різна природа, і працювати вони теж мають нарізно.

Управління цими сертифікатами повинно бути гнучким, наближеним до інтересів селян. Хай вони самі вибирають — чи то створюють акціонерне товариство замість колишнього колгоспу, чи орендно-приватне, чи КСП; годі вже нав'язувати людям свою волю згори. Головне в цьому питанні — люди мають збиратися в колектив не для того, щоб просто вийти на роботу, а щоб добре працювати і добре заробляти. Їх повинен об'єднувати один інтерес: зробити своє господарство таким, щоб завдяки йому добре жити, щоб підняти виробництво в державі на таку висоту, яка б давала змогу самій державі надавати підтримку селу, як це робиться в нормальних країнах. Ось ми кілька днів билися у Верховній Раді, як витягти для держави 660 мільйонів гривень з усіх об'єктів господарювання за рахунок амортизаційних відрахувань. Та ніхто не даватиме ці кошти, не платитиме, бо господарства убиті, люди просто не в змозі платити додаткові податки.

Думаючи про весну, про реформування села, наш Комітет з питань розвитку агропромислового комплексу буквально днями завершив роботу над проектом змін до кількох законів, які, на нашу думку, дадуть можливість на цьому етапі розвантажити рахунки сільськогосподарських підприємств, зроблять поштовх до їх ефективної діяльності. Зводяться вони ось до чого.

Досі відрахування в Чорнобильський фонд здійснювалися за рахунок заробітної плати. Поперше, це неефективно, оскільки селяни давно вже не одержують ніякої зарплати. По-друге, це неправильно, зважаючи на нинішнє критичне становище аграрного сектора. Сьогодні село — це той же Чорнобиль. Люди в ньому бідують не менше, аніж чорнобильці, і їм потрібна така ж допомога і увага, як і потерпілим від Чорнобильської катастрофи. Тому ми пропонуємо, щоб до Чорнобильського фонду вносилися відрахування тільки з прибутку підприємств — хоча б на певний час, поки село хоч трохи підніметься.

Друге. Ми вже скільки говоримо, що без дотації держави селу не вижити. Гаразд, не має вона грошей. Тоді тимчасово можна піти іншим шляхом — звільнити агропромисловий комплекс від сплати 20 процентів податку на додану вартість. Кажуть, що цей податок спрямований не на товаровиробника, а на того, хто купляє. Але ж у селі люди давно нічого не купляють, бо не одержують зарплати. Отже, щоб село запрацювало, треба звільнити його від цього податку. Як, зрештою, і від усіх інших, залишивши тільки платежі до Пенсійного фонду. Впевнений: як тільки так станеться, запрацює виробництво, підуть гроші до бюджету і економіка почне оживати.

Якщо хтось думає, що тіньову економіку можна вивести на світло силою, як і силою вибивати податки, той глибоко помиляється. Отже, висновок нашого комітету однозначний: негайно, уже цієї весни, ослабити податковий тиск на село, щоб воно почало виходити з кризи.

Кожному зрозуміло: в розмовах про реформи на селі мається на увазі, насамперед, ставлення до землі. Сьогодні мало хто сумнівається, що володіти нею має той, хто на ній працює. Але навіть паювання землі повинно починатися з реальної оцінки вартості цього багатства. За оцінкою спеціалістів, членів нашого комітету, нині гектар української землі коштує 16—20 тисяч гривень, а не 3—5 тисяч, як стверджують різні експерти — навіть з Інституту аграрної економіки. То як же нині можна серйозно говорити про продаж землі, коли існує така розбіжність в оцінці її вартості? Знаю, що вона занижується не випадково — полчища ділків тільки й чекають, щоб накинутися на останнє багатство селянина і роздерти його на шматки.

Моя думка, як і більшості членів нашого комітету, така: про продаж землі, навіть розпайованої, навіть тим, хто на ній працює, можна буде говорити тільки тоді, коли ми пройдемо етап вірного визначення її вартості та виведення сільського господарства з банкрутства. А розхвиськати її направо й наліво — багато розуму не треба.

І ще одне: незважаючи на рішення й постанови Верховної Ради, на відчайдушні кроки нашого комітету, сільське господарство так і не стало пріоритетною галуззю. На наших очах триває різке скорочення молочного, м'ясного стада, поголів'я свиней, овець, на внутрішньому ринку — засилля сільськогосподарських виробів іноземного походження, як правило, дуже низької, порівняно з нашими, якості, однак це мало кого хвилює.

Тому новому парламентові сама історія визначає завдання підняти наше село, допомогти йому завоювати не тільки внутрішній, а й зовнішній ринки, зробити сільськогосподарську галузь справді пріоритетною.

Я вірю, що прийдуть до Верховної Ради професіонали, спеціалісти, яким стачить знань і відповідальності, щоб наше село не тільки ожило, а й вивело за собою усі інші галузі народного господарства.

Анатолій ДАНИЛЕНКО,
народний депутат України, голова Комітету ВР з питань АПК, земельних ресурсів та соціального розвитку села.

Уряд уміє збільшувати борги держави

«Громада» має намір звернутися до Євросоюзу з проханням обмежити експансію РАТ «Газпром» і компанії «Шелл» в Україні

«ПРОРИВ на російсько-українському дипломатичному напрямку», пов'язаний із підписанням у Москві договору про співробітництво на прийдешні 10 років, підноситься виконавчою владою як перемога Леоніда Кучми. Проте з критикою цього договору уже виступила низка народних депутатів, які ознайомилися з таємними додатками до нього і переконалися в їхній спроможності обмежити суверенітет України на користь північного сусіди ще масштабніше, ніж був обмежений суверенітет Білорусі.

Але й у галузі енергетичної співпраці двох країн опоненти Кучми так само вбачають появу нової небезпеки. Про це й розповідає колишній начальник управління Держнафтогазпрому, міністр енергетики опозиційного Кабінету міністрів партії «Громада» Олександр СВЕРДЛОВ.

— Олександре Олександровичу, чим, на ваш погляд, викликана проблема з новими боргами України за російський газ?

— З новим накопиченням державою боргів у розмірі більш як 1,1 млрд. доларів за останні кілька місяців. Я б не сказав, що це невигідно Росії. Миролюбний настрій Рема Вяхірева під час останнього візиту до Києва пов'язаний аж ніяк не з тим, що РАТ «Газпром» може подарувати Україні цей борг. Просто така далекоглядна організація, як «Газпром», розраховує на тим більшу поступливість української влади, чим більшою буде сума боргу української держави за спожитий газ.

— Україні ще є чим поступатися?

— Є. Але це вже останній геополітичний козир після того, як держава позбулася ядерної зброї і Чорноморського флоту. Цей козир — українська система газо- і нафтопроводів, що зв'язує родовища енергоносіїв у Росії і Центральній Азії з їх найбільш перспективними споживачами — країнами Європи. Його, при бажанні, можна було б самим використати, щоб змусити Росію, США і Європейський союз рахуватися з українськими національними інтересами. Сьогодні у світі вирішується одна із найграндіозніших проблем —задоволення потреб Західної Європи в нафті і газі, що в наступному столітті виростуть десь на третину. Традиційний експорт енергоносіїв з Росії та країн Близького Сходу для Євросоюзу має свої межі. Та й залежність від вибухонебезпечного Близькосхідного регіону спонукає Європу шукати шляхи диверсифікації джерел енергії. Найкраще на цю роль підходять країни Прикаспійського регіону, а найкоротшим та найнадійнішим маршрутом постачання нафти й газу із цих країн у Європу залишається Україна.

Зараз вирішується й інша, локальна, але дуже важлива для нашої держави проблема: чи використає теперішня українська влада ситуацію в національних інтересах, чи піддасться тиску іноземного капіталу? Я маю на увазі тиск таких об'єднаних нині в єдину коаліцію гігантів, як транснаціональна компанія «Ройял датч шелл» та РАТ «Газпром», яким однаково байдужі інтереси України та Євросоюзу.

На жаль, сьогодні розігрується другий варіант. Уряд Валерія Пустовойтенка нагромадив мільярдний борг перед Росією всього за півроку і тому створив усі умови для втрати Україною контролю над своїми магістральними трубопроводами. А відтак — і для втрати економічної незалежності держави.

— Чому ж утворився такий значний борг?

— Схожа ситуація вже виникала в 1994 році, коли борг України за російський газ досяг 1,5 млрд. доларів і знадобилося втручання міжнародної спільноти, щоб схилити Росію до реструктуризації цього боргу. Але ті 1,5 млрд. були накопичені **за два роки**, а теперішні 1,1 млрд. — **усього за 6—7 місяців!** Це говорить тільки про одне: енергетична політика теперішнього уряду повністю провалилася! Сьогодні на ринку України діє близько 20 компаній, що займаються продажем газу. Але їх не можна назвати газотрейдерами або оптовими продавцями газу, оскільки ніхто з них не уклав договору на постачання газу з РАТ «Газпром». Всі ці компанії є дилерами (себто місцевими підрядниками, які перепродують газ) «Укргазпрому» і компанії «Ітера». Головний тягар боргів за газ тепер лягатиме на державну компанію «Укргазпром», а відтак — на держбюджет.

Теперішній уряд за вказівкою адміністрації Президента зруйнував сформований і ефективно працюючий раніше ринок газопостачання, оснований на покладанні ризику в торгівлі газом на недержавні структури. Руйнація цього ринку відбулася з політичних міркувань. Влада намагалася будь-що відібрати ринок у найуспішнішого недержавного газотрейдера — промислово-фінансової корпорації Єдині енергосистеми України. Боротьба з впливовістю експрем'єра Павла Лазаренка та підозрюваних у співробітництві з ним ЄЕСУ просто засліпила Президента та його оточення. Адже ніхто з них не міг заперечити очевидного: у 1996 році, вперше в історії України, борг за газопостачання Росії дорівнював нулю! А після зруйнування газового ринку урядом Пустовойтенка і скасування територіального принципу газопостачання борг усього за півроку досяг показника 1,1 млрд. доларів і продовжує зростати тими ж темпами. Це — національна економічна катастрофа!..

— Але коли уряд встановлював нові правила гри на газовому ринку, то говорив про зниження плати за газ для комунально-побутового сектора з 83 до 66 і навіть до 50 доларів...

— Це був блеф. Комунпобут як сплачував, так і сплачує тепер ту ж саму ціну, яка була й у 1996 і 1997 роках — 66 доларів. До 50 доларів власне ціни додається 16 за транспортування — і утворюються ті ж 66 доларів. Єдиною новацією стало те, що держава перестала платити дотацію, але її тепер фактично виплачує «Укргазпром». Однак він одержує за транзит російського газу по території України вже не 1,75 долара за 1 000 куб. м, а всього 1,09. Прості розрахунки показують, що 80 млн. доларів на цьому вже втрачено. І буде втрачено ще більше, оскільки обсяги транспортування зростатимуть. Популістським договором про зниження ціни на транзит російського газу уряд ще більше поставив Україну в залежність від Росії.

— Але не такий уже й світлий та безхмарний і образ уряду Лазаренка, який усе ж надав, як виявилося, державні гарантії Росії по боргах недержавних газотрейдерів...

— Я був відповідальним співробітником Держнафтогазпрому в той час, коли ці гарантії давалися державним міністром Анатолієм Мінченком. І коли тепер кажуть, що Мінченко їх написав під диктовку Павла Лазаренка, я, знаючи стосунки цих двох людей, дуже сумніваюся, що таку вказівку дав саме Павло Іванович.

А коли кажуть, що ці гарантії давалися на підтримку ЄЕСУ, то це вже справжня дурниця. ЄЕСУ за підсумками 1996 року не мали боргів перед РАТ «Газпром». Їх мав «Інтергаз». У 1997 році, на який і давалися горезвісні гарантії, ЄЕСУ лишилися винні «Газпрому» усього 28 млн. доларів, що становить лише 4% від загальної вартості закупленого газу. А от «Інтергаз» був винен 350 млн. доларів, або 70% вартості отриманого газу. Виходить, що підтримки потребували не ЄЕСУ, а «Інтергаз», і Павло Лазаренко лобіював інтереси «Інтергазу»?

З другого боку, справжність документа про делегування права надавати гарантії від імені України на ім'я Анатолія Мінченка викликає найсерйозніші сумніви і в росіян, і в українців. Встановлення його справжнього автора могло б викликати невеличку сенсацію.

До того ж, у бесіді з одним із високопоставлених чиновників РАТ «Газпром» я почув від нього визнання ЄЕСУ найнадійнішим партнером «Газпрому». Він сказав, що ЄЕСУ постачали українські товари в розрахунок за газ за прийнятними цінами, які абсолютно не порівнянні з тими, що пропонують сьогоднішні дилери.

— Можливо, теперішня економічна ситуація така, що інакше і не можна продавати українські товари?

— Це залежить не так від загальної ситуації, як від кваліфікації й уміння поводитися на ринку. Але, в будь-якому разі, ми сьогодні є свідками продажу економічних інтересів України закордонному капіталові. Я не хочу говорити про політичне підгрунтя цих процесів, скажу лише про економічне. Перетворення Держнафтогазпрому на державну акціонерну компанію — дуже тривожний факт на тлі поновлення переговорів українського уряду із «Шелл» про участь цієї компанії у приватизації вітчизняної системи магістральних трубопроводів. «Шелл» уже підписала певні угоди з «Газпромом» і буде ломитися в Україну як не через двері, то через вікно. Україна, якщо терміново не змінить економічну політику, неминуче розплатиться за злочинні прорахунки уряду своїм останнім національним стратегічним багатством — магістральними газопроводами, що перейдуть під контроль «Газпрому» і «Шелл». Від цього постраждають і інтереси Західної Європи. Тому ми маємо намір звернутися до Європейського союзу із закликом висунути зустрічні пропозиції про інвестування реконструкції існуючих газонафтомагістралей України і спільного будівництва нових. Сьогодні національні інтереси України і Євросоюзу в галузі імпорту енергоносіїв збігаються, і це створює міцний грунт для співпраці.

Інтерв'ю взяв Михайло РАДЧУК.

Купуючи офісні меблі у Енран-Акрос, Ви підтримуєте національного виробника і економите гроші.

СТОЛИ

С21-00 см.128х74х74h — 438; С22-00 см.140х74х74h — 456; С23-00 см.160х74х74h — 702; С31-00 см.160х104х74h — 516

С11-00 см.80х74х74h — 150; С12-00 см.100х74х74h — 162; С13-00 см.128х74х74h — 186; С14-00 см.140х74х74h — 192; С15-00 см.160х74х74h — 204; С16-00 см.180х74х74h — 228

С32-00Л/П см.140х160х74h — 390; С41-00 см.80х50х74h — 180; С42-00 см.100х100х74h — 252

ТУМБИ

Ш41-00 см.164х42х77h — 372; Ш42-00 см.164х42х77h — 336; Т11-00 см.57х40х57h — 306; Т21-00 см.40х77х74h — 336

З'ЄДНУЮЧІ ЕЛЕМЕНТИ

Э01-00 см.160х80 — 276; Э06-00 см.D120 — 264; Э07-00 см.140х192 — 312; Э05-00 см.110х74 — 228; Э02-00Л/П см.74х135° — 192; Э03-00 см.74х74х90° — 96; Э04-00 см.74х74х45° — 84

ЗАКІНЧЕННЯ СТОЛІВ

ШАФИ

Ш11-00 Ш12-00 Ш13(г)-00 Ш14(г)-00 Ш15(г)-00 см.h74/109/149/180/216х82х42 — 204, 270, 324, 384, 444

Ш21-00 Ш22-00 Ш23-00 Ш24-00 Ш25-00 см.h77/109/149/180/216х82х42 — 150, 186, 234, 270, 312

А12-00 А13-00 А14-00 А15-00 см.h109/149/180/216х82х42 — 336, 390, 522, 588

Ш34-00Л Ш35-00Л см.h180/216х42х42 — 264, 300

А32-00Л А33-00Л А34-00Л А35-00Л см.h109/149/180/216х42х42 — 198, 240, 324, 388

ТУМБИ

Ш-51(Ш-52г)-00 см. 122х40х148h — 486, 426; Ш-53-00 — 498, 498

СТОЛИ

С61-00 см.180х80х74h — 294; С62-00 см. 180х95х74h — 324; Ш43-00 см. 160х42х93h — 438; Т31-00Л/П см.116х45х60h — 414

КОНФЕРЕНЦ-СТОЛИ

С71-00 см.210х115х74h — 528; С72-00 см.210х90х70h — 318

☞ Ціни вказані у гривнях. ☞ Доставка і монтаж меблів — безплатні.

Енран-Акрос створив ці меблі, використовуючи новітні німецькі технології та досвід провідних фахівців. Ось чому вони такі якісні, практичні та зручні.

А те, що виробництво налагоджене в Україні, дозволило установити і утримувати ціни на ці меблі майже у півтора рази нижче імпортних аналогів.

Ніколи меблі такого високого класу не були такими доступними.

Ви також можете зекономити на покупці офісних меблів.

НВЦ: павільйон №4, тел. 251-9272;
Акрос-Трейдінг: вул. Довженка, 14; тел.: 241-7985, 241-7986; вул. Польова, 21; тел.: 457-1676, 457-1677;
Магазин «Братіслава»: пр. Возз'єднання, 5, тел. 552-0272;
Енран-Комфорт: вул. Біличанська, 1, тел. 450-9792; бул. Верховної Ради, 12, тел. 552-3385;
Або зателефонуйте 054 (Укрпейдж) і залиште свій телефон для абонента #8888. Ми зв'яжемося з Вами протягом 15 хвилин.

Наші партнери:
Дніпропетровськ: (0562) 781-727, 448-957,
Харків: (0572) 123-966,
Львів: (0322) 271-913, 271-912,
Херсон: (6552) 242-476,
Одеса: (0482) 697-563,
Суми: (0542) 220-219.

Особливі умови для державних установ

Гарантія — 2 роки

Енран Акрос
ВІКНА ТА МЕБЛІ

Відкрите акціонерне товариство «Добротвіренергобуд»

Запрошує своїх акціонерів на загальні збори, які відбудуться 26 квітня 1998 р. о 10-й год. за адресою: Львівська обл., Кам.-Бузький р-н, смт Добротвір, у приміщенні актового залу.

Початок реєстрації о 8-й год., закінчення — о 9-30.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту про результати діяльності АТ за 1997 рік (звіт правління, ревізійної комісії, висновки спостережної ради).
2. Затвердження розподілу чистого прибутку АТ за 1997 рік та планового розподілу чистого прибутку на 1998 рік.
3. Затвердження змін до установчих документів АТ.
4. Затвердження реєстратора акціонерів АТ.
5. Про реструктуризацію АТ.

Правління АТ.

АСЕА БРАУН БОВЕРИ ЛТД

- розетки, выключатели и аксессуары
- пластиковые и аллюминиевые кабель-каналы
- распределительные щиты
- автоматические выключатели
- плавные регуляторы света
- инфракрасные датчики движения

Представительства в: Киеве, Львове, Одессе, Запорожье, Харькове.

Приглашаем дилеров к сотрудничеству.

Киев, бул. Дружбы Народов, 28 тел.: 296-3288, 296-4643; факс 295-1398

ABB

Правління ВАТ «Ніжинський жиркомбінат»

повідомляє своїх акціонерів, що збори акціонерів відбудуться 29 квітня 1998 року в клубі залізничників за адресою: м. Ніжин, вул. Шевченка, 166.

Початок зборів о 14-00, реєстрація — з 11-00 до 13-00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік (та завдання на 1998 рік). Затвердження звіту.
2. Звіт ревізійної комісії. Затвердження звіту.
3. Про розподіл прибутку за 1997 рік та затвердження плану розподілу прибутку на 1998 рік.
4. Внесення змін та доповнень до статуту і затвердження статуту в новій редакції.
5. Доповнення до інших внутрішніх положень ВАТ.

Довідки за телефонами: (04631) 3-12-71; 3-14-23.

Правління ВАТ «Ніжинський жиркомбінат».

ПЕМСО — МАСЛА

- На условиях ДАФ граница, а также растаможенные
- Немедленные отгрузки
- Заводские цены
- Возможна оплата в гривнях

М-10Г2к, МС-20, М-10В2, М-10Дм, М-8В, М-6з/12Г1 и многие другие сорта.

Завод "Пемко курас" Литва, Клайпеда, Шилутес 119, тел.: (3706) 321332, 340345, 341822, факс (3706) 341891.

Представительство "Пемко Украина" Киев, Рогнединская 5/14, тел.: 462 09 61, 462 09 63, факс 462 09 62.

Збори акціонерів **АТ «Черкасиелеватормаш»** відбудуться 24 квітня 1998 року о 16 годині за адресою: м. Черкаси, пр-т Хіміків, 7а.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності АТ за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки діяльності товариства за 1997 рік.
3. Про розподіл прибутку за 1997 рік та виплату дивідендів.

Электродвигатели

Общепромышленные АИР, 4А, 5А, 4АМНУ, 4АМУ до 400 кВт
Взрывозащищенные АИУ, АИМ, ВА, ВАО, ВРП до 630 кВт
Крановые МТ, 4МТ, АМТ до 160 кВт

Низковольтная аппаратура
Эмальпровод (обмоточный)
Металлопрокат (чёрный)
Вентиляторы
Насосы

Ведис **Тел.: (095) 911-9018 Факс: (095) 911-2948**

ВАТ «Текстемп»

повідомляє, що чергові збори акціонерів відбудуться 5 травня о 12 годині за адресою: м. Київ, вул. Колекторна, 30. Реєстрація 5 травня з 9.00 до 11.30.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління ВАТ «Текстемп».
2. Про розподіл прибутку.
3. Внесення змін до статуту.
4. Обрання голови та правління ВАТ «Текстемп».

Телефон для довідок: 563-98-74, факс: 564-63-96.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело о банкротстве производственно-коммерческой фирмы «Лига» (325039, Херсон, ул. Покрышева, 2, кв. 76; р/счет 468630, в/счет 858185602 в АППБ «Аваль», МФО 352093).

Арбитражный суд г. Запорожья, возбудил дело № 5/2-86 о банкротстве МЧП «Южан» (ул. Гаврилова, 10/26, р/с 644407, МФО 313827). Кредиторам обращаться в течение месяца в Арбитражный суд.

ОАО «Херсонмеханомонтаж» 24 апреля 1998 года в 10 часов проводит общее собрание акционеров по адресу: Херсон, Новониколаевское шоссе, 19. Телефон для справок: 54-26-22.

Информация о третьей эмиссии акций АБ «Морской»

ХАРАКТЕРИСТИКА ЭМИТЕНТА

Полное название: открытое акционерное общество Акционерный банк «Морской», сокращенное — АБ «Морской».

Дата основания: 17 мая 1994 года, зарегистрирован Национальным банком Украины за № 246.

Местонахождение и адрес: 335001, г. Севастополь, улица Брестская, 18-а, тел./факс (0692) 45-85-70.

Предмет деятельности: предоставление банковских услуг юридическим и физическим лицам в соответствии с лицензией Национального банка Украины № 168 от 02.10.97 года.

Акционеры: юридические и физические лица Украины.

Органы управления:
общее собрание акционеров;
совет банка;
правление банка;
ревизионная комиссия.

Контролирующие органы:
Национальный банк Украины;
Государственная комиссия по ценным бумагам и фондовому рынку;
Государственная налоговая администрация.

Персонал: общая численность — 38 человек.

Руководители банка:

Председатель правления — Бородин Сергей Викторович, образование высшее, общий стаж работы 12 лет, в банковской системе — 5 лет;

главный бухгалтер — Лях Наталья Петровна, образование высшее, общий стаж работы 25 лет, в банковской системе — 14 лет.

Уставный фонд: зарегистрирован и оплачен полностью в сумме 2913000 гривен, состоит из 582600 штук простых именных акций номинальной стоимостью одной акции 5 гривен.

Акций в собственности должностных лиц банка не имеется.

Реестр владельцев именных ценных бумаг согласно разрешению ГК ЦБиФР № 43-32-Е от 08.12.97 г. ведет эмитент.

ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ:
Баланс банка на 01.01.98 г.

АКТИВЫ	ГРИВНИ
Касса в национальной валюте	72129
Касса в иностранной валюте	54271
Коррсчет в НБУ	255281
Коррсчета в других банках	124164
Дебиторы банка	90361
Кредиты, выданные банком	3048851
Финансовые вложения	1498052
Основные средства и НМА	924060
Хоз. материалы и МБП	13529
Прочие активы	53655
Отвлеченные средства	158165
ВСЕГО АКТИВОВ:	***6292518***

ПАССИВЫ	ГРИВНИ
Уставный фонд	2913000
Резерв. фонд и фонд кред. рисков	125516
Прочие фонды	1017623
Коррсчета других банков	14052
Текущие счета клиентов в валюте	130306
Расчетные и другие счета клиентов	536066
Депозитные счета клиентов	984217
Вклады граждан	144439
Прочие кредиторы	64736
Доходы будущих периодов	5123
Прибыль	301621
Прочие пассивы	55819
ВСЕГО ПАССИВОВ:	***6292518***

ДОХОДЫ И РАСХОДЫ НА 01.01.98 г.

Доходы банка от выполнения банковских услуг в 1997 году составили 1113098 гривен, за счет нереализационной прибыли 9550 гривен.

Расходы составили 821027 гривен.

Прибыль в размере 301621 гривня распределена: в резервный и страховой фонды — 79860, фонд развития производства — 128676, фонд потребления — 5109 гривен.

Нераспределенная прибыль составила 93085 гривен.

Надежность обеспечивается взвешенной, профессиональной работой персонала банка, не допустившего нарушений нормативов Национального банка Украины, экономических санкций со стороны государственных органов управления, суда и арбитража.

Результаты деятельности эмитента подтверждены аудиторским заключением аудиторской организации «Сауcстар» (лицензия АПУ серия АБ № 1507 от 8.04.96), которая производит постоянное обслуживание эмитента.

ДЕЛОВАЯ АКТИВНОСТЬ

Деловая активность характеризуется:

Показатели	Увеличение в 1997 г. (раз)
Капитал банка	1,8
Уставный фонд	2,55
Кредитно-инвестиц. портфель	2,5
Объем лицензионных операций	1,4
Число клиентов	1,8

Объем лицензии банка обеспечивает потребности клиентов в банковских услугах на внутреннем и международном финансовых рынках по покупке, продаже и хранению платежных документов и ценных бумаг, по кассовому обслуживанию местного бюджета, по лизингу, факторингу и т. п.

Банк является постоянным членом Ассоциации коммерческих банков Украины, соучредителем Крымской межбанковской валютной биржи.

ДАННЫЕ О ТРЕТЬЕЙ ЭМИССИИ

Третья эмиссия акций проводится по решению общего собрания акционеров от 25 февраля 1998 г. (протокол № 6) с целью увеличения уставного фонда эмитента до 7420000 гривен.

Эмиссия предполагает выпуск, размещение и продажу 901400 штук простых акций номинальной стоимостью одной акции 5 гривен на общую сумму (объем) 4507000 гривен. Полученные от эмиссии средства планируется направить: 3500000 грн. — на увеличение объемов кредитования, 1007000 грн. — на расширение операций с ценными бумагами других эмитентов.

Выпуск акций производится одновременно в бездокументарной форме в виде записей в реестре владельцев именных бумаг эмитента серии А-3 с № 582001 по № 1483400.

Подписка (размещение) предусматривает заключение эмитентом договоров с юридическими и физическими лицами на куплю-продажу акций данной эмиссии и производится по адресу эмитента.

Продажа акций осуществляется по цене не ниже номинальной.

Начало подписки — 27 марта 1998 г.

Окончание подписки — 27 сентября 1998 г.

Юридические и физические лица, заключившие с эмитентом договора на куплю-продажу акций, обязаны до окончания подписки оплатить не менее 30% от заявленной суммы покупки и предоставить эмитенту документы, подтверждающие наличие у покупателя необходимых средств на покупку акций, согласно действующему законодательству.

Первоочередное право подписки на акции третьей эмиссии имеют акционеры эмитента.

В случае недостижения или превышения подписной объявленного объема эмиссии собрание акционеров принимает решение о ее фактическом объеме, в том числе и по принятию или отклонению суммы превышения эмиссии. Отказ в подписке производится согласно перечню подписчиков с конца перечня.

В случае досрочного размещения заявленного количества акций третьей эмиссии, согласно решению собрания акционеров, подписка может быть закончена досрочно.

Право держателя акций (акционера) у юридического или физического лица наступает с момента внесения его в реестр владельцев именных ценных бумаг эмитента после регистрации выпуска акций в Государственной комиссии по ценным бумагам и фондовому рынку.

В случаях отказа от выпуска или в регистрации выпуска возврат средств подписчикам производится не позднее 30 дней со дня принятия решения.

Права акционеров регламентируются действующим законодательством Украины и предусматривают участие в управлении делами банка, получение дивидендов, первоочередное кредитование.

Акционеры, купившие акции разных эмиссий, имеют равные права при управлении банком. При голосовании на общем собрании акционеров одна акция равна одному голосу. Доля участия одного акционера в уставном фонде не должна превышать 35 процентов.

Начисление и выплата дивидендов производится пропорционально числу акций один раз в год в соответствии с решением собрания акционеров.

На условия распоряжения акциями накладываются ограничения, установленные действующим законодательством Украины. Ограничений со стороны эмитента не предусматривается.

ПРЕДЫДУЩИЕ ЭМИССИИ

Первая эмиссия: проведена в 1996-97 гг. в объеме 1140000 гривен путем выпуска и размещения 228000 штук простых именных акций в бездокументарной форме, номинальной стоимостью акции 5 гривен (свидетельство ГК ЦБиФР о регистрации выпуска № 268/1/97 от 28,03.97 года).

Вторая эмиссия: проведена в 1997 году в объеме 1773000 гривен путем выпуска и размещения 354600 штук простых именных акций в бездокументарной форме, номинальной стоимостью акции 5 гривен (свидетельство ГК ЦБиФР о регистрации выпуска № 750/1/97 от 29.09.97 г.).

ФАКТОРЫ РИСКА:

непрогнозируемость и нестабильность экономической ситуации в Украине;

изменения в законодательстве по налогообложению результатов экономической деятельности;

ужесточение экономических нормативов деятельности;

другие форс-мажорные обстоятельства.

* * *

Настоящая информация зарегистрирована в Государственной комиссии по ценным бумагам и фондовому рынку.

**Председатель правления АБ «Морской»
С. В. Бородин.**

До уваги акціонерів

Правління ВАТ «Гуляйпільський завод «Сільмаш» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 11 квітня 1998 року об 11-й годині за адресою: 332830, Запорізька обл., м. Гуляйполе, майдан Петровського, 2 в приміщенні КСК «Сучасник».

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати роботи товариства за 1997 рік та основні напрями розвитку на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження річного балансу.
5. Про збільшення статутного фонду ВАТ на суму індексації основних фондів шляхом збільшення номінальної вартості акцій. Статутний фонд — 6101425, 2 грн., новий номінал акцій — 0,60 грн.
6. Внесення змін та доповнень до статуту та внутрішніх нормативних документів ВАТ.
7. Різне.

Початок реєстрації акціонерів та їх представників з 8.00 до 10.00. Для участі в зборах при собі мати документ, який посвідчує особу, доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Довідки за телефоном (06145) 4-12-21.

Повідомлення про скликання загальних зборів акціонерів ВАТ «Уманьферммаш»

Перші загальні збори акціонерів ВАТ «Уманьферммаш» відбудуться 30 квітня 1998 року о 16.00 за адресою: 258900, Умань Черкаської обл., вул. Енергетична, 21, адмінкорпус. При собі мати: документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів — відповідне доручення.

Реєстрація акціонерів з 13.30 до 15.30.

Телефони для довідок: (04744) 2-24-93, 2-25-63.

Правління ВАТ.

ВАТ «Сєверодонецький котельно-механічний завод»

оповіщає своїх акціонерів, що 17 квітня 1998 року о 10 годині в м. Сєверодонецьку в приміщенні Палацу культури будівельників за адресою: м. Сєверодонецьк, пр. Комсомольський, 28, відбудуться річні загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт голови правліня за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження нормативів розподілу прибутку на 1998 рік.
4. Внесення змін до статуту товариства.
5. Внесення змін до документів внутрішнього регламенту.
6. Про придбання товариством своїх акцій.
7. Збільшення статутного фонду.

Реєстрація акціонерів з 8-ї години 17 квітня 1998 року за місцем проведення зборів.

Довідки за телефонами: 2-93-71, 4-84-77.

Правління ВАТ.

Відкрите акціонерне товариство «Чортківська кондитерська фабрика»

повідомляє, що загальні збори акціонерів ВАТ «Чортківська кондитерська фабрика» відбудуться 29 квітня 1998 року о 12 годині за адресою: м. Чортків, вул. Вигнанська, 1, у приміщенні клубу фабрики.

Порядок денний:

1. Звіт правління та затвердження результатів фінансово-господарської діяльності за 1997 фінансовий рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії товариства.
4. Про збільшення статутного фонду.
5. Внесення змін і доповнень до статуту ВАТ.
6. Затвердження внутрішніх нормативних актів.
7. Про дообрання членів правління замість вибулих.
8. Обрання реєстратора.
9. Обрання аудитора.

Реєстрація акціонерів з 9.00 до 11.30 за місцем проведення зборів.

Для участі в зборах необхідно мати з собою:

— документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника;

— доручення на право участі в зборах (для представників юридичних та фізичних осіб).

Телефони для довідок: 2-25-92, 2-26-39.

Правління ВАТ «Чортківська кондитерська фабрика».

Арбітражний суд Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 14/295 від 21.10.97 р. про банкрутство Акціонерного комерційного банку «Денді» (252006, Київ, вул. Щорса, 15, корп. 1; кореспондентський рахунок 800161613 в Управлінні НБУ по Києву і Київській області, МФО 321024).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Регіон: особистості

Давай нивці, то й нивка дасть

Голову райради Володимира Альохіна ми зустріли на Синельниківській селекційно-дослідній станції. Володимир Ілліч балотується тут кандидатом у народні депутати України.

У Синельниківському районі на Дніпропетровщині відроджено більш як вісімдесят досі «неперспективних» сіл, споруджено сотні житлових будинків, дитячих садків і шкіл, магазинів і лікарень, інших об'єктів соціального призначення, у найвіддаленіші куточки прокладено дороги та газопроводи. Занедбані, зарослі бур'янами населені пункти змінилися. Уся ця велетенська робота стала першим іспитом для тоді ще зовсім молодого представника Президента в районі Володимира Альохіна.

А що ж відбувається нині?

Ми поїхали з Альохіним у колись глухе село Синельниківського району — Тургенівку, де працює КСП «За мир». Це тут Володимир Ілліч народився й виріс, починав трактористом, комбайнером і шофером, а заступником голови колгоспу став двадцятип'ятилітнім, ще не маючи вищої освіти...

Нині газифікована й забудована Тургенівка вже не занедбана, як тоді, коли, одружуючись, Альохін віз наречену додому на всюдиході. Проте КСП «За мир» по самісінькі вуха погрузло в борги. І просто нетямки людям: чому? Виростили ж бо торік понад десять тисяч тонн зерна та виробили майже сто тисяч тонн молока. Ще донедавна таких показників вистачило б, аби в мільйонерах ходити, а тепер у кишенях вітер гуляє.

Володимир Альохін

Що ж говорив землякам Володимир Альохін?

Ішлося про наболіле. Про те, що для держави, яка «пішла» за всілякими міжнародними валютними фондами й банками, рідний товаровиробник став зайвим. Про кредитування сільгосппвиробництва, яке в усьому світі є, а в нас про нього і не згадуй. Зате податками душать щосили. Хто прийде сюди з інвестиціями, коли немає практично жодних гарантій і перспектив?

Не погоджуючись з такою політикою, повернувся Альохін до свого району із зовсім не «низької» посади в Мінсільгосппроді України, куди позаторік його запросили працювати. Але що ж навзамін пропонує він тепер землякам?

Альохін посилається, зокрема, на КСП «Дружба». Це одне з господарств на Дніпропетровщині, яке насправді розпаювало землю. Тобто люди одержали тут конкретні паї в приватну власність, що стверджено відповідними державними актами. Однак не розбіглися хто куди. Не розкрадають. Всією громадою порозумілися з акціонерним товариством «Агросоюз». Була взаємна зацікавленість спрямувати сюди небаякі кошти та здійснювати реструктуризацію виробництва. І вже перший рік співпраці показав, що справа варта заходу. Урожаї майже всіх сільгоспкультур у «Дружбі» зібрали практично вдвічі вищі від середньорайонних. Господарство віддало борги і регулярно виплачує своїм робітникам зарплату.

— Отож «заривати гроші у землю» можна і навіть треба, — підбиває підсумок Володимир Альохін, — коли ця земля у приватній власності селян, але з кооперативним спільним її використанням зі збереженням великих виробничих комплексів та структур. А якщо запровадити ще й єдиний закон для сільгосптоваровиробника та єдиний податок на землю, ще й податкові пільги інвесторам надати, то за два—три роки село підведеться з колін.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото Анатолія **КРАСНОЖОНА.**

Самоврядування: проблеми зростання

І наступникові — миру, злагоди, спокою

НА ЧЕРГОВІЙ, п'ятнадцятій, сесії депутати Полтавської обласної ради затвердили бюджет. Власне, цим і завершується робота облради двадцять другого скликання. А якими були майже чотири роки її діяльності? На ці та інші запитання відповідає голова обласної ради Микола ЗАЛУДЯК.

— З червня 1994 до лютого 1998 року ми провели п'ятнадцять сесій. На них розглядалися бюджетні питання, виконання регіональних програм у галузі освіти, культури, охорони здоров'я, десятки інших актуальних проблем життя області. Намагалися підтримати вітчизняного товаровиробника. Зокрема щодо створення грунтообробної техніки. Адже необхідну матеріальну базу, кадровий потенціал маємо. Було прийнято рішення надати позику з бюджетних коштів Галещинському заводу сільгоспмашинобудування. Там налагодили виробництво культиваторів типу «Європак», значно дешевших від зарубіжних аналогів.

— Що було, на ваш погляд, найвагоміше за ці чотири роки?

— Найбільшою радістю для мене було будівництво школи, садка, дороги, заводу, газопроводу... Підбиваючи підсумки одного року, став пригадувати, що було побудовано в області: поліклініка на тисячу відвідувань, шестикілометрова тролейбусна лінія у Полтаві, пологовий будинок і школа в Котельні, м'ясокомбінат у Кобеляках... Позаминулого року відкрито нове приміщення школи в Нових Санжарах, якого чекали десятиріччями. Зовсім недавно стало до ладу реанімаційне відділення Миргородської центральної лікарні. У Лохвицькому районі ведуться роботи з газифікації сіл, реконструкції райцентру.

На жаль, за ці роки так і не вдалося «реанімувати» КрАЗ...

— Ви не балотуєтеся цього разу до обласної ради. Отож депутати наступного, двадцять третього, скликання на сесії оберуть нового голову. Що ви побажали б своєму наступникові?

— Звісна річ, миру, злагоди, спокою.

Феодосій ГРИГОРЕНКО.

Полтавська область.

ВАВИЛОНСЬКА ВЕЖА «ГАЗПРОМУ»

(Початок на 1-й стор.).

ГАЗЕТА «Известия» з цього приводу зауважила: «У такий спосіб «Газпром» зробив перший крок до завоювання власності наших партнерів по СНД», а в російському міністерстві співробітництва з країнами СНД вважають, що «розрахунок за газ майном, акціями, створенням СП вигідний Росії й повністю відповідає її національним інтересам». Отже, можемо стверджувати, що інтереси та стратегія «Газпрому» невіддільні від «Стратегічного курсу Російської Федерації з державами — учасниками СНД», затвердженого Б. Єльциним у 1995 році. В цьому документі, може, хто забув, йдеться про зміцнення Росії як провідної сили в регіоні, що, зокрема, має сприяти транзиту російських товарів територіями цих держав. Як бачимо, Росія пожинає плоди.

А ПОЧИНАЛОСЯ все ще у 1995 році, коли тільки обговорювалася ідея створення російсько-молдовського АТ «Газпостачтранзит» для забезпечення поставок газу в Румунію, Болгарію, Грецію, Албанію та Туреччину. За приманку слугувало те, що в обмін Росія погодилася постачати Молдові газ по 58 доларів за тисячу кубометрів, тоді як у 1994 році ціну було зафіксовано на рівні 80 дол. Вам це нічого не нагадує? Коли ні, то нагадаємо. У 1995 році мало не було створено аналогічне українсько-російське підприємство «Газтранзит». Уже навіть підписали відповідну угоду, але втрутилася Верховна Рада і завадила цим планам. Та під час полеміки стало відомо, що українські газосховища російською стороною було оцінено в 400 мільйонів доларів, тоді як їх мінімальна вартість сягає 8 мільярдів. До речі, у створенні «Газтранзиту» була зацікавлена не лише Росія, але й деякі компанії європейських країн, зокрема німецький «Рургаз». Зрозуміло, що їм ліпше мати справу з безпосереднім продавцем газу, щоб на поставках не позначалися можливі непорозуміння між Україною і Росією. Це означає тільки те, що економічна експансія Росії на пострадянському просторі не тільки не викликатиме спротиву міжнародного співтовариства, але й за деякими напрямами матиме підтримку. Проте тоді непоступливість України призвела до того, що вартість тисячі кубометрів газу (на відміну від Молдови) залишилася на рівні 80 доларів. Зауважимо при цьому, що в той час, коли Україна на кордоні із «стратегічним партнером» купує тисячу кубометрів газу за 80 дол., Німеччина всього лиш за 85, але ... на своєму кордоні. При цьому вартість транзиту від російського до німецького кордону коштує щонайменше 30 доларів, тож, на відміну від України, Німеччина на кордоні з Росією сплачує не більш як 55 доларів за тисячу кубометрів газу. Постають логічні запитання: звідки взялися оці 80 доларів за тисячу кубометрів та хто і як таку вартість обгрунтував? А що ніхто так і не спромігся надати зрозуміле пояснення, то вважатимемо, що насправді досить рентабельною ціною тисячі кубометрів газу на кордоні з Росією є щонайбільше 55 доларів. Адже ніхто не стверджуватиме, що «Газпром» співпрацює з Німеччиною на збиток собі. Та Німеччина — не Україна в тому сенсі, що, за словами члена правління «Рургазу» Б. Бергмана, «у Північно-Західній Європі все вказує на те, що вона поступово наближається до фази надмірної пропозиції газу. Фірми Великобританії хочуть продавати великі обсяги газу, Норвегія збудує до 2000 року ще два газопроводи на континент, пропускна потужність яких буде більша, ніж обсяги газу, передбачені підписаними угодами. Одночасно мають початися великі поставки з Росії за проектом «Ямал—Європа». Тож, як бачимо, у Німеччині «газ конкурує з газом», а в Україні — жодної конкуренції. Бо хіба може такою конкуренцією вважатися туркменський газ, ключ від якого перебуває в руках Росії? Тому розглядати його як альтернативне джерело газопостачання поки що навряд чи доцільно. Навіть після того, як Росія приєдналася до Європейської енергетичної хартії, котра передбачає принципи свободи транзиту енергоматеріалів незалежно від їх походження, місця призначення та без дискримінаційних тарифів, затримок, обмежень і зборів, що можуть із цього витікати. Проте «палиця» Енергетичної хартії щодо України також має два кінці.

ТА, ХОЧ БИ що там було, а Україна — найбільший транзитор російського газу — платить набагато більше від далеких європейських країн. А вітчизняні споживачі в 1997 році взагалі змушені були б платити 93,34 долара за тисячу кубометрів, оскільки ще й вартість транспортування газу по території України становила 13,34 долара. Проте реально споживачам газ коштував 83 дол., а решта витрат (10,34 дол.) на транспортування компенсувалася за рахунок продажу газу, що надходив у рахунок оплати за російський транзит. Та нинішнього року це неможливо, бо угода з «Газпромом» передбачає зменшення ціни газу, що надходить як оплата послуг за транзит з 80 до 50 дол. за тисячу кубометрів, але водночас Україна зменшила ставку за транзит російського газу з 1,75 до 1,09 дол. за тисячу кубометрів на сто кілометрів, тож підприємства вже мусять сплачувати за газ 94 долари. Але навряд чи сплачуватимуть — принаймні тенденція зростання заборгованості за спожитий газ простежується чітко. А далі події можуть розвиватися за відомим сценарієм: «Газпром» вимагатиме акцій високоліквідних підприємств та газотранспортної інфраструктури. При цьому «Газпром», повсюди заявляючи про українську заборгованість (хоча коли виходити із реальної вартості газу, може виявитися, що Україна ще й переплачує), сам умудряється не платити за зберігання транзитного палива у підземних газосховищах України. Про це заявлено у січні нинішнього року, але, як відомо, угоду про зберігання 10 мільярдів кубометрів газу було підписано ще у 1994 році. То скільки втратила Україна, якщо врахувати, що вартість зберігання тисячі кубометрів газу становить у середньому 15—20 доларів? Але за «Газпромом» жодних боргів не зафіксовано. Натомість на Україну щовесни (так само неминуче, як авітаміноз) чекає пропозиція розрахуватися за борги майном, бо це, як уже зазначалося, відповідає стратегічним інтересам Росії.

НЕ МОЖНА сказати, що у владних структурах України не знали про ці проблеми. Наприклад, у монографії «Економічна безпека України: сутність і напрями забезпечення», «освяченій» у 1997 році Радою Національної безпеки і оборони України, чітко зазначається: «Нині плата Україні російською стороною за транзит однієї тисячі кубометрів газу на сто кілометрів становить 1,75 долара США, що менше, ніж в інших європейських країнах (ми вже знаємо, що у 1998 році тариф за транзит узагалі зменшено до 1,09 дол. — С. Л.). Так само надзвичайно мізерна плата за зберігання російського газу в підземних газосховищах України. Одночасно Україна розраховується за всі енергоносії, в тому числі й за газ, за світовими цінами (Україна, на відміну від Німеччини, платить за газ на 25—30 доларів більше, і це при тому, що Росія залежна від України в питаннях транзиту. — С. Л.). Такий ціновий диспаритет сприяє зростанню заборгованості України за імпорт природного газу. До того ж, облік надходження імпортованого в Україну газу здійснюється практично на російському боці кордону, що не сприяє забезпеченню належного контролю за обсягами його надходження (в цій ситуації Р. Вяхірєв може звинуватити Україну в незаконному відборі яких завгодно обсягів газу. — С. Л.). Нездатність українського уряду відстояти національні інтереси щодо належної оплати Росією наданих їй транзитних послуг призводить до того, що Україна опинилася у ролі хронічного боржника Росії... За п'ять років незалежності Української держави практично нічого не зроблено для здійснення диверсифікації джерел і шляхів постачання в Україну нафти і газу». Такий ось документ. Тож і виходить, що Україна, по-перше, покриває грошима та конче потрібним для Росії газотранспортним обладнанням реальну вартість газу, а по-друге, міфічні борги дозволяють «Газпрому» «мислити стратегічно», тримаючи українських високопоставлених чиновників весь час на борговому гачку. Та якщо вони до цього часу не спромоглися навести лад у системі газопостачання, може здатися, що їм на цьому гачку сидиться геть не зле. А що така ситуація однозначно відповідає інтересам Росії, помітно навіть з Америки: ще у 1995 році професор Андерс Ослунд, коментуючи в «Известиях» проблему української заборгованості за газ, зазначив, що в нинішній ситуації «Газпром» не дуже й наполягає на платежах. І, як тепер бачимо, саме тому й не наполягав, що, фактично отримуючи реальну оплату (50—55 дол. за тисячу кубометрів газу), решту (25—30 дол.) міфічної заборгованості розраховував і розраховує обміняти на стратегічну власність. Бо «Газпрому» конче хочеться зробити з українською газотранспортною системою те, що й з молдовською, щоб хоча б по трубі, якщо не вдається інакше, просунутися на Захід. **І коли б не Закон України «Про трубопровідний транспорт», що забороняє акціонування та приватизацію магістральних трубопроводів та газосховищ, невідомо, чи мала б сьогодні Україна в своїх руках «останній аргумент» у переговорах з «вавилонською вежею» «Газпрому», яку інформаційно обслуговують десятки засобів масової інформації, об'єднаних у холдингу «Газпром-Медіа».**

НАВРЯД чи варто сподіватися, що Росія відступиться від «стратегічного курсу». Про це свідчать і недавні переговори В. Пустовойтенка з Р. Вяхірєвим щодо заборгованості в 1,2 мільярда доларів — «Газпром» уже вкотре висловив свою зацікавленість у тому, щоб йому за борги було передано магістральні газопроводи та підземні газосховища. Звичайно, зважаючи на відому заборону на відчуження цього майна, «герої» шукатимуть обхідних шляхів. І одним із них може стати стратегічний альянс «Газпрому» з англо-голландським концерном «Шелл». Угоду між ними у присутності В. Черномирдіна було підписано у листопаді 1997 року, а вже в лютому 1998 року «Шелл» з одного боку та Держкомнафтогазпром України з другого підписали протокол про співробітництво. Заступник голови цього комітету В. Шуліко, за інформацією «Інтерфакс-Україна», зазначив, що співробітництво передбачає комплексний аналіз з тим, щоб визначитися з кількістю українських газопроводів, котрі підлягають модернізації, та схемою їх «виокремлення» із газотранспортної системи. Чи не надто прозорі наміри у стратегічного партнера «Газпрому», якщо згадати, що ще у 1995 році європейські компанії були не проти спільно з росіянами опанувати український «Газтранзит»? А щодо модернізації газотранспортної системи України, яка конче необхідна, то зауважимо, що вартість транзиту має бути такою, щоб забезпечувала фінансово цю модернізацію.

Як бачимо, запитань виникає чимало. До того ж, до них додаються нові. Наприклад, як розуміти оприлюднене ДІНАУ наполягання В. Пустовойтенка на підписанні довгострокової угоди на 10 років між «Укргазпромом» і «Газпромом» щодо поставок газу в Україну. Чи не означає це, що уряд, як то кажуть, поставив хрест на диверсифікації поставок газу в Україну, про що стільки говорилося на всіляких засіданнях? Бо відомо, там, де «газ конкурує з газом», і ціна нижча, тому було б цікаво почути, яка буде ціна газу протягом наступного десятиріччя за умови підписання угоди з «Газпромом». Якщо 80 доларів за тисячу кубометрів, то, гадаємо, Р. Вяхірєв ще й добрий могорич поставить. А майбутні уряди знову чухатимуть потилиці й заявлятимуть про те, що, мовляв, наші попередники не врахували можливих змін на ринку. Та поки складається враження, що «газові борги» України — це суцільне забивання м'ячів у наші ворота. З офсайда, звичайно.

P. S. *За цитованою нами монографією «Економічна безпека України: сутність і напрями забезпечення» економічна незалежність трактується як «можливість здійснення державного контролю за національними ресурсами, спроможність використовувати національні конкурентні переваги для забезпечення рівноправної участі в міжнародній торгівлі». Коментарі тут зайві.*

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Вибач, Тегеране. Далі — без нас

У ВАШИНГТОНІ, Москві, Києві та Тегерані продовжують обговорювати будівництво атомної станції в Бушері (Іран). Сполучені Штати Америки в черговий раз спробували натиснути на Росію, аби та відмовилася від участі в проекті. Однак Москві вдалося «вистояти».

Може, дехто й дорікне: яке нам діло до російсько-іранського контракту щодо будівництва АЕС в Бушері, якщо Україна вже не братиме в ньому участь? Як відомо, під час недавнього візиту до Києва держсекретаря США Мадлен Олбрайт керівництво нашої держави офіційно заявило, що харківський завод «Турбоатом» не постачатиме турбіни для майбутньої АЕС. Але тепер, «умивши руки», Київ, як ніколи, зацікавлений, щоб російсько-іранський проект було реалізовано. Насамперед тому, що опосередковано від цього залежать відносини України з Іраном і Росією.

Хоч як намагаються сторони контракту зберегти гарну міну при поганій грі, проте відмова Києва від постачання турбін таки завдала клопоту і Москві, і Тегерану. Навіть припускаючи, що Президент України Леонід Кучма узгодив це рішення з господарем Кремля, і беручи до уваги, що участь України в проекті була не така значна (замовлення нашому «Турбоатому» оцінювалося в 45 мільйонів доларів, а загальна вартість проекту — більше мільярда). До того ж у самій Росії можна виготовити потрібні турбіни, заспокоюють іранських замовників Москва та Київ.

Але Іран все одно хвилюється. До закінчення реалізації проекту залишилося не так багато часу (за різними джерелами — від року до трьох). Чи встигне Росія впоратися не тільки зі своєю роботою, а й з роботою України?

Водночас тиск на Росію, аби та відмовилася від будівництва АЕС, зростає щодня. Підбадьорені швидким відступом Києва, Сполучені Штати намагаються вплинути такими само методами (батога і пряника) на РФ. З одного боку, російським урядовцям малюють сумні картини («Та Іран з вами не зможе розплатитися!»), а з другого — райдужні перспективи у разі відмови (збільшення лімітів на запуски космічних супутників і т. п.). Не слід забувати, що на Росію тисне й Ізраїль — не найостанніший партнер Москви.

У такій ситуації РФ почувається не найкраще. Та попри це, під час засідання комісії «Черномирдін—Гор» у Вашингтоні росіяни були непорушними. А США залишили за собою право ще раз порушити «бушерське питання».

Отже, доля російсько-іранського контракту, як і раніше, висить на волосинці. І цей факт, зрозуміло, додає певної невизначеності відносинам України з Іраном. Нашим дипломатам уже довелося пояснювати, що відмова постачати турбіни аж ніяк не означає небажання підтримувати добрі зв'язки з Тегераном.

Але тут слід згадати, що й інші економічні україно-іранські проекти зазнавали поразки через якісь незрозумілі зволікання. Невідомо, хто більше винний — політики чи бюрократи — в тому, що співробітництво у трикутнику Іран—Україна—Туркменистан не таке активне, як декларували свого часу.

Отже, не треба сушити голови, аби здогадатися, які «приязні» відносини можуть встановитися між Україною та Іраном, якщо в Росії, приміром, виникнуть проблеми із спорудженням турбін для Бушерської АЕС або Москва взагалі відмовиться від проекту, не витримавши міжнародного тиску? Тож в інтересах налагодження тісних відносин Київ—Тегеран слід побажати бушерському будівництву «живучості».

Надія БЕДРИЧУК.

На знімку: харківський завод «Турбоатом». Іранські замовлення тут уже не виконують.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Париж*

Ліві, схоже, перемогли

За попередніми даними, ліві партії, що входять до передвиборної коаліції (соціалісти, комуністи, «зелені»), взяли гору на регіональних виборах, що відбулися у Франції в неділю. Вони зібрали щонайменше на 5 відсотків голосів більше, ніж їхні головні суперники — неоголлісти та ліберал-центристи.

● *Доха*

Сімдесят відповідей на сімдесят запитань

Двадцять п'ята нарада міністрів закордонних справ країн—членів Організації Ісламська конференція (ОІК) відкрилася в столиці Катара. Порядок денний конференції охоплює майже 70 питань, що стосуються взаємодії членів ОІК у політичній, економічній та культурній галузях, а також у сфері безпеки.

● *Приштина*

З посередництвом не визначилися

Головний комітет Демократичного союзу Косово (ДСК) на чолі з Ібрахімом Руговою ухвалив рішення взяти участь у переговорах з делегацією уряду і парламенту Сербії, але «з обов'язковою присутністю третьої сторони — представників міжнародної спільноти». Сербська делегація на переговори в адміністративному центрі Косово — Приштині, крім албанських політичних діячів, запросила представників турецької та циганської громад краю на їхнє прохання. Однак питання міжнародного посередництва у переговорах сербської влади і косовських албанців залишається відкритим.

● *Ель-Кувейт*

Криза завершилася відставкою

Рада міністрів Кувейту на чолі з наслідним принцом шейхом Саадом аль-Абдаллою ас-Сабахом подала у відставку. Це стало наслідком гострої кризи у стосунках між законодавчою та виконавчою гілками влади емірату. Формування нового уряду буде доручено знову... наслідному принцу, котрий має оголосити його склад протягом двох тижнів.

● *Пекін*

Знайомі все обличчя

Перша сесія Всекитайських зборів народних представників 9-го скликання переобрала генерального секретаря ЦК КПК Цзянь Цземиня головою КНР. Члена постійного комітету Політбюро ЦК КПК Ху Цзіньтао обрано заступником голови КНР. Цзянь Цземиня обрано також головою Центральної військової ради КНР. А колишнього прем'єра Держради КНР Лі Пена —головою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибокі співчуття Михайлу Івановичу, Тетяні Петрівні і Олені Анатоліївні – батькам та дружині аташе МЗС **Луханіна Єгора Михайловича** у зв'язку з його передчасною смертю.

У зв'язках із мафією... помічений

Прем'єр-міністр Італії Романо Проді відправив у відставку заступника міністра внутрішніх справ Анджело Джорджанні. Його підозрюють у зв'язках із сицилійською мафією.

Глава уряду звернувся до Анджело Джорджанні з пропозицією залишити посаду після двогодинної наради з віце-прем'єром Вальтером Вельтроні та міністром внутрішніх справ Джорджо Наполітано. На зустрічі обговорювалися документи, передані прем'єр-міністрові парламентською комісією з боротьби з організованою злочинністю. У них начебто є інформація, що підтверджує зв'язки Джорджанні з «босами» злочинних кланів сицилійського міста Мессіна.

Комісія з боротьби з організованою злочинністю вважає, що Джорджанні — в минулому відомий у Мессіні слідчий, котрий пішов у політику і після обрання членом сенату парламенту Італії одержав високе призначення у міністерстві внутрішніх справ — «пригальмовував» деякі розслідування проти мессінської мафії. Документи комісії буде передано до прокуратури. Отже, Джорджанні доведеться постати і перед судом.

Місцеві політичні оглядачі відзначають, що відставка заміністра внутрішніх справ, який потрапив під підозру, — це найкраще, що вчинив Романо Проді. Оскільки в такій ситуації могло виникнути серйозне непорозуміння і усередині правлячої лівоцентристської коаліції, і в стосунках із парламентом, котрий уважно стежить за розвитком «справи Джорджанні», повідомляє ІТАР-ТАКС.

А до Австрії ближче

БЮРО торгового радника Посольства Австрії в Україні виповнилося п'ять років. З цієї нагоди торговий радник пан Рудольф Талер влаштував дегустацію австрійських вин для українських журналістів.

Та попри чудову нагоду скуштувати продукцію виноробів Альпійської Республіки, була й інша: ознайомитися з досягненнями у галузі українсько-австрійського партнерства. Цікаво, що за час діяльності бюро в Україні обсяг австрійського експорту до нашої країни зріс у чотири рази. Тільки торік він становив понад 1,68 мільярда австрійських шилінгів. Як торговий партнер Австрії Україна посідає друге місце після Російської Федерації серед країн СНД.

Постійно зростають і показники інвестицій в економіку України: торік австрійські підприємці вклали в неї майже 40 мільйонів доларів.

Активізували вони свою роботу і в різних областях України та в її столиці. Нині у нашій країні зареєстровано 324 австрійських представництва, філії та спільних підприємства.

Щороку бюро торгового радника організовує економічні місії, які провадяться не лише в столиці, а й в обласних центрах. Вони вже пройшли у Львові, Дніпропетровську, Запоріжжі, Одесі, а в травні їх прийматимуть Рівне та Харків. Щоразу представники місії репрезентують майже всі галузі промисловості Австрії. Але чи не найуспішніше співробітництво розвивається у галузях виготовлення і переробки сільськогосподарських продуктів, виробництва сталевих труб, фланців, обладнання для хімічної, нафтопереробної, медичної промисловості, засобів вантажних перевезень. Найважливіше, що до України щоразу приїжджають і виробники продукції і покупці, що дає змогу значно розширити коло контактів українських і австрійських підприємців. А для налагодження ділових зв'язків служить економічний бюлетень, що його видає бюро торгового радника. Тут потенційні партнери знайдуть адреси фірм і підприємств, які їх можуть зацікавити.

Валентина ПОЛІЩУК.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

Новий виток напруженості в Балтії

НАПЕРЕДОДНІ обговорення в ОБСЄ розгону у столиці Латвії несанкціонованого зібрання людей, котрі протестували проти постійного підвищення платежів за комунальні послуги, керівники парламенту сусідньої Литви виступили із заявами.

Віце-спікер сейму, лідер партії «Союз центру» Ромуалдас Озолас вважає, «якщо після несанкціонованого мітингу російськомовних пенсіонерів у Ризі східний сусіда Латвії повідомить про запровадження економічних санкцій, можна буде зробити дуже важливий висновок: Росія знову розпочинає відкритий тиск на балтійські держави».

«Союз центру» закликав сейм обговорити це питання на нараді комітетів Балтійської асоціації. Опублікував заяву і спікер сейму, голова консервативної партії «Союз Вітчизни» Вітаутас Ландсбергіс. Він вважає, що знову дається взнаки намір обмежити суверенне право трьох балтійських держав самим обирати економічні, правові і оборонні системи. Політики високого рангу «однієї із сусідніх країн» прагнуть впливати на прийняття цих країн до НАТО і Європейського союзу. В. Ландсбергіс передбачає, що «не випадкові і заворушення в Латвії, і спроби їх політизувати шляхом втручання ззовні, дестабілізувати становище шляхом відлякування, якщо вдасться, потенційних західних інвесторів від участі в приватизації».

Спікер сейму Литви вважає, що «коли подібні дії матимуть місце і в Естонії, то не залишиться сумнівів щодо запланованих зусиль дискредитувати всі три балтійські держави напередодні важливих міжнародних рішень, збити їх з обраного шляху».

Ці припущення відповідають словам голови Російської партії Естонії, депутата парламенту Миколи Моспанова. Він вважає, що, схожі на ризькі, можуть відбутися і в Таллінні після чергового підвищення цін, оскільки соціальна напруженість серед пенсіонерів зростає.

Цікаво, що в бурхливих дискусіях з приводу реакції тих чи тих діячів на події в Ризі ніхто не обговорює стан малозабезпечених верств населення в Латвії. А до них належить більш як половина населення.

У номер

● *Донецьк*

Доженемо і переженемо

Наприкінці місяця стануть відомі підсумки тендеру на право реконструкції електросталеплавильного цеху ВАТ «Донецький металургійний завод», повідомив голова правління Олександр Риженков. Із загальної вартості проекту — 50 мільйонів доларів — завод уже освоїв понад 9 мільйонів.

Минулий рік підприємство закінчило з балансовими збитками у 2,7 мільйона гривень головним чином через збитковість експортних операцій. Незважаючи на це, металурги збираються й надалі завойовувати ринки, водночас працюючи над здешевленням продукції. Зокрема, планується збільшити обсяг продажу трубної заготовки до Румунії з 12 до 15 тисяч тонн, а також вийти на ринки Росії, Індії, США та Німеччини.

● *Черкаси*

На чашку чаю по-голландськи

Давня дружба поєднує Черкаську обласну організацію Товариства Червоного Хреста України та Голландський Червоний Хрест. Спільні акції з допомоги потерпілим внаслідок чорнобильського лиха, багатодітним сім'ям та інвалідам мають планомірний, узгоджений характер.

Українські та голландські добродійники відкрили у Черкасах громадську їдальню, де щодня можуть безплатно пообідати 50 одиноких інвалідів та людей похилого віку. Крім того, відвідувачі благодійної їдальні мають змогу скористатися медичними консультаціями і одержати ліки з гуманітарної допомоги.

Недільні подарунки

Метафізика в інтер'єрі природної реальності

Цікаву колекцію представив киянам столичний Палац мистецтв «Український дім». Тут, у галереї «Аліпій», відкрито виставку робіт італійського художника Карло Карра.

Посольство Італії в Україні спільно з Міністерством культури і мистецтв запропонувало киянам 31 малюнок відомого майстра сучасності, створений у 20 — 60-х роках. На його становлення свого часу вплинув пізній ломбардський романтизм та творчість п'ємонтських пейзажистів. У період з 1909 по 1915 роки Карра стає на шлях футуризму. Художник активно співробітничає з журналом «Лачерба» й у ці роки створює колажі та публікує книгу «Гверрапіттура». Однак згодом Карра захоплюється метафізичним живописом: з'являється серія неопримітивістських картин, а потім визріває метафізична поетика — «Зачарована кімната», «Коханка інженера». Нове відкриття природної реальності, до якої пізніше приходить Карра, виявляється у поверненні до нової формальної рівноваги та до традицій італійської культури. Велику історичну цінність мають есе Карло Карра «Метафізичний живопис» (1919 р.) та «Моє життя» (1945 р.).

Як повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол Італії в Україні пан Бертінетто, ця виставка — лише перший проект великомасштабної культурної програми, яку посольство проводитиме цього року в нашій країні. Незабаром у Києві відкриється Італійський культурний центр. А в недалекому майбутньому на нас чекають цікаві зустрічі з зірками італійського кіно, сцени та живопису.

Аліса РОМАНОВА.

Утомлені сонцем в степах України

Минулої суботи у столичній галереї «Лавра» відбулася одна з найнесподіваніших прем'єр нинішнього театрального сезону: Театр на Подолі показав тут знамениту колись комедію О. Корнійчука «В степах України» (постановка Віталія Малахова). У Києві ця п'єса не йшла вже понад чверть століття.

Було страшнувато, що п'єса «не прозвучить» або, ще гірше, прозвучить знущально. Але Малахов та його актори зуміли скористатися давнім текстом так, що ці побоювання втрачають сенс. Нам показано ніби не лише правовірного сталініста Корнійчука 30-х років, а й того Корнійчука, котрий у своїх п'єсах 50 — 60-х років намагався покаятися за свій сталінізм (покаятися в межах дозволеного, звісно). Малахов, практично нічого не змінюючи у старій п'єсі, водночас ніби відділяє героїв Корнійчука від текстів Корнійчука, і завдяки цьому вистава отримує потужний заряд доброти й гуманності. Нам дають змогу зрозуміти й виправдати забутих героїв Корнійчука як жертв Історії. Такими є і Галушка (Олександр Ігнатуша), і Часник (Андрій Пархоменко), і навіть секретар обкому (Сергій Бойко). Ситуація малаховської вистави трохи нагадує ситуацію фільму Михалкова «Утомлені сонцем», але у пом'якшено-ліричному варіанті.

Христофор ГРУША.

Вшанування

Зірки плеяд хліборобських...

Чи не найкращий у Вінниці концертний зал «Плеяда», у якому зазвичай відбуваються урочисті дійства, того дня теж зібрав видатні плеяди. За святковими столами, щоправда, сиділи люди, яких звично бачити в полі чи на фермі. Чим же вони видатні? А своєю хліборобською працею.

Переможців Всеукраїнського огляду-конкурсу «Найкращий за професією» серед сільських трудівників Вінниччини тут зібрали організатори — редакція газети «Сільські вісті», Українська аграрна біржа та промислово-фінансовий концерн «Славутич». Інформаційну підтримку забезпечувала поряд з іншими національна телекомпанія, а в добрій організації була немала допомога й сприяння управління сільського господарства та продовольства обласної державної адміністрації. Його керівник Микола Кучер, власне, й розпочав ушанування лауреатів:

— У залі нині зібралися люди, які творять достаток, годують нашу країну тричі на день. І хоча 1997 рік після надважкого попереднього не приніс бажаної

стабілізації, але дещо ми таки зробили. От хоча б те, що зібрали на півмільйона тонн більше зерна, ніж торік. Чого гріха таїти — маємо нині проблеми і в рослинництві, і в тваринництві... Однак я переконаний, що завдяки людям, які зараз тут, зможемо зробити урожай нинішнього року не менш щедрим.

Голова ради директорів «Славутича» та правління УАБ Богдан Губський, інші організатори огляду-конкурсу вважають за велику честь і навіть за обов'язок відзначити людей, які щоденно працюють з ранку до вечора.

... Доярка з села Костянтинівки Галина Сотник, коли інші, можливо, намагалися стримати емоції, отримавши почесну медаль, диплом та грошову премію, зашкарубливим від роботи руками втирала з очей сльози радості.

— Я перший раз на такому конкурсі — тут таким, як я, віддали, бачу, велику честь. Ми тяжко працюємо... Та тільки нині я відчула, що нас за це поважають.

Роман ДАРЧИН.

На знімку: одна з найкращих доярок Вінниччини Галина Сотник тільки-но отримала від Богдана Губського диплом переможниці конкурсу.

Фото Владислава НЕГРЕБЕЦЬКОГО.

Художня гімнастика

Серіал стартував у Києві

Ушосте зібралися в столиці України найкращі грації, щоб розіграти Кубок Дерюгіної. Рік тому цей турнір набув статусу Гран-прі, а нині він відкриває цей серіал найсильніших «художниць» світу. На поміст Київського палацу спорту, де були аншлаги, вийшли 47 спортсменок з 21 країни. Першого дня вони розіграли Кубок Дерюгіної, який мала отримати гімнастка, котра збере найкращу суму очок у чотирьох видах програми.

Головною претенденткою вважалася, звичайно, абсолютна чемпіонка світу та Європи, киянка Олена Вітриченко. За день до старту змагань вона прилетіла із США, де брала участь у представницьких змаганнях. До речі, Олені доводилося переїжджати з міста в місто. Зрозуміло, що спортсменка дуже втомилася. Тому на київському килимі вона не одразу змогла продемонструвати найкращі свої якості.

Після другої вправи в лідери вийшла срібна призерка Олімпіади-96 в Атланті, москвичка Яна Батиршина. За композицію з обручем вона отримала оцінку 9,950 бала. Роль наздоганяючої для Вітриченко, яка звикла до лідерства, була незвичною. Втім, українська грація спромоглася на фініші випередити грізну конкурентку. І заволоділа призом.

Відзначимо, що олімпійська чемпіонка Катерина Серебрянська із Сімферополя, яка минулого сезону взяла лише три старти (вона не брала участі у змаганнях серії Гран-прі), за сумою виступів першого дня була лише дев'ятою, поступившися решті українських учасниць, у тому числі й 14-річній Ганні Безсоновій.

Під час змагань першого дня визначали не тільки володарку Кубка Дерюгіної, а й по 12 найкращих гімнасток у кожній з чотирьох управ з предметами. Однак на високі місця реально претендували лише спортсменки з тих країн, де художня гімнастика традиційно сильна: з України, Росії, Білорусі.

Отже, переможцями стали: Олена Вітриченко (вправа з обручем), Яна Батиршина (вправи зі скакалкою, булавами та стрічкою). У цих управах Вітриченко була другою. За вправи зі стрічкою бронзову відзнаку отримала Тамара Єрофеєва з Києва.

А після змагань усі учасниці, тренери, почесні гості зібралися в нічному клубі «Голлівуд». Там присутніх розважали співаки Євген Фокін, L. Кравчук, Ірина Білик, шоу-балет «Голлівуд». А під завісу свята Альбіна та Ірина Дерюгіни, Ніна Вітриченко вручили різні відзнаки тим особам і фірмам, які допомогли в організації гімнастичного свята. Серед відзначених був і «Голос України» — інформаційний спонсор турніру.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: п'єдестал пошани Кубка Дерюгіної (зліва направо): Євгенія Павліна з Білорусі, яка посіла третє місце, Олена Вітриченко — лауреатка, Яна Батиршина з Росії, яка була другою.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На аренах країни і світу

Футбол. Кубок країни. 1/8 фіналу. **«Чорноморець» — «Нафтовик». 5:0 (перший матч — 0:3).** (Гусейнов, 21, Серьогін, 30, 33, Шутов, 42, Мглинець, 43). **«Карпати» — «Кривбас». 2:0. (0:2. Додатковий час — 0:0. Пенальті — 3:4).** (Мізін, 18, Гецко, 87, з пенальті). **«Таврія» — ЦСКА. 1:0 (0:2).** (Гайдаш, 77). **«Ворскла» — «Торпедо».** 0:0 (1:0). **«Дніпро» — «Нива» Вц. 2:0 (0:0).** (Телятников, 25, 41). **«Нива» Тр. — «Металург» Зп. 3:1 (1:2).** (А. Капанадзе, 55, 64, 84 — Громов, 11). **«Шахтар» —«Металург» Дн. 3:1 (0:2).** (Зубов, 10, Орбу, 13, Поцхверія, 60 — Мінтенко, 49). Чвертьфінали відбудуться 10 і 24 квітня. Зустрінуться (місце першого матчу кожної пари визначить жереб): «Чорноморець» — переможець пари «Динамо» — «Металург» М, «Дніпро» — ЦСКА, «Кривбас» — «Ворскла», «Металург» Дн. — «Нива» Тр.

Чемпіонат Італії. Серія А. **«Ювентус» — «Наполі». 2:2.**

Гандбол. Жінки. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Хорватія — Україна. 19:17.

Баскетбол. Жінки. Чемпіонат країни. Плей-оф. Півфінали. **«ТІМ-СКУФ» (Київ) — «Динамо» (Київ). 55:68 (34:32) і 60:58 (41:31).** До фіналу вийшов «ТІМ-СКУФ», який виграв і перший матч на майданчику динамівок.

У другій півфінальній парі запорізька «Козачка» взяла гору над донецьким «Енергобісом» — 62:60 та 78:68. Отже, у фіналі зустрічаються «ТІМ-СКУФ» і «Козачка».

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В.о. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. Телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 260821.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311050.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0